

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17CoPr/2/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719201886
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6719201886.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov JUDr. Dušana Ďuriana a JUDr. Ľubomíra Šablu ako členov senátu, v spore žalobcu T. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XX, XXX XX Q. Q., zastúpený advokátom Mgr. Petrom Arendackým, so sídlom Železničiarska č. 13, 811 04 Bratislava, proti žalovanému Štátna ochrana prírody Slovenskej republiky, so sídlom Tajovského 28/B, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 17 058 520, zastúpeného JUDr. Martinom Dianiškom, advokátom, so sídlom Stoličková 4, 974 01 Banská Bystrica, o určenie neplatnosti rozviazania pracovného pomeru výpoveďou a určenie, že pracovný pomer trvá o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 8Cpr/3/2019-538 z 3. novembra 2021, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

II. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie v poradí druhým rozsudkom opätovne zamietol žalobu o neplatnosť rozviazania pracovného pomeru výpoveďou žalovaného z 21.12.2018 a určenie, že pracovný pomer žalobcu u žalovaného trvá. Dôvodom výpovede zo strany zamestnávateľa podľa § 63 ods. 1 písm. e) zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonníka práce (ďalej aj „Zákonník práce“) bola skutočnosť, že sa žalobca napriek opakovaným výzvam zamestnávateľa (žalovaného) v zmysle § 30e ods. 16 zákona č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj len „zákon č. 355/2007 Z. z.“) odmietol podrobiť lekárskemu vyšetreniu za účelom posúdenia jeho zdravotnej spôsobilosti na výkon práce. Žalobca sa proti výpovedi bránil tým, že v skorších termínoch sa už z rovnakého dôvodu zúčastnil lekárskej prehliadky u L. Q. L. v U. a L. T. L. v D., preto ďalšie lekárske prehliadky od neho požadoval žalovaný nedôvodne a výkon takéhoto práva zo strany žalovaného nie je v súlade s dobrými mravmi. K záveru o nedôvodnosti žaloby v celom rozsahu dospel súd prvej inštancie po doplnení dokazovania v intenciách uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17CoPr/2/2020 zo 17. marca 2021 (ďalej aj „zrušujúce uznesenie krajského súdu“).

1.1 V úvode odôvodnenia napadnutého rozsudku súd prvej inštancie zopakoval dôvody, pre ktoré Krajský súd v Banskej Bystrici jeho skorší rozsudok z 22.10.2019 č. k. 8Cpr/3/2019-148 zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie, poukázal na povinnosť súdu prvej inštancie zakotvenú v § 391 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“) rešpektovať právny názor odvolacieho súdu a s poukazom na rozsah spisu (vyše 500 strán) a ustálenú súdnu prax vysvetľoval, že aby bolo zachované právo strany sporu na spravodlivé súdne konanie, nemusí sa súd zaoberať všetkými dôkazmi a vyjadreniami strán sporu, ale iba tými, ktoré majú význam pre rozhodnutie a ktoré dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia.

1.2 Na zodpovedanie otázky položenej odvolacím súdom, čo viedlo žalobcu k predloženiu posudku Sociálnej poisťovne o jeho invalidite z 21. februára 2012 zamestnávateľovi až 13. februára 2018, či sa tak stalo v súvislosti s jeho žiadosťou o doplatenie poistného na sociálne poistenie alebo mu bolo ponúkané zaradenie do práce na konkrétne pracovné miesto, v akej pracovnej pozícii, vypočul súd prvej inštancie žalobcu na pojednávaní dňa 25.05.2021 a vychádzajúc z jeho výpovede aj písomného vyjadrenia žalobcu z 11. mája 2021 zistil, že posudok Sociálnej poisťovne o svojej invalidite predložil žalobca žalovanému na jeho vyžiadanie z dôvodu riešenia otázok dôchodkového zabezpečenia žalobcu. Žalobca odpovedal súdu, že od zamestnávateľa potreboval určité údaje pre Sociálnu poisťovňu a na predloženie posudku o invalidite ho vyzvala zamestnankyňa žalovaného I.. L.. A. Q.. Na ďalšie odvolacím súdom položené otázky, na základe akého, koho pokynu alebo predvolania sa žalobca podrobil preventívnej lekárskej prehliadke v Nemocnici U. u L.. Q. L. a následne u L.. T. L. v D. po výpovedi žalobcu a zhodnotení listinných dôkazov tvoriacich súčasť spisu súd prvej inštancie odpovedal, že sa preventívnej lekárskej prehliadky žalobca zúčastnil po e-mailovej výzve od I.. L.. A. Q., čo mal súd potvrdené kópiou tejto správy odoslanej I.. L.. A. Q. 22.03.2018 žalobcovi s textom: „Zamestnávateľ Vás dňa 23.03.2018 vyslal na služobnú cestu za účelom lekárskej prehliadky, ktorá bude vykonávaná v priestoroch Nemocnice U. pracovnou zdravotnou službou - lekár L.. Q. L.. Je potrebné sa tam dostať o 8.15 hod. a priniesť kompletnú zdravotnú dokumentáciu. Doprava Vám bude zabezpečená služobným motorovým vozidlom. V tejto súvislosti prosím kontaktuje I.. W..“ a žalobca túto výzvu aj rešpektoval, na lekársku prehliadku do U. k L.. Q. L. sa dostavil a táto ho listom zo dňa 26.03.2018 odoslala na vyšetrenie k primárovi psychiatrického oddelenia Fakultnej nemocnice v D. L.. T. L. so žiadosťou o posúdenie schopnosti žalobcu pracovať ako správca W. jaskyne na prácu s ľuďmi. Žalobca poprel, že by mu žalovaný ponúkal prácu zodpovedajúcu jeho pôvodnému pracovnému zaradeniu a nebola mu ponúkaná ani práca obsluhy lanovej dráhy. Žalobca tvrdil, že lekársky posudok o jeho nespôsobilosti vykonávať prácu obsluhy lanových dráh neobdržal. Za účelom zodpovedania odvolacím súdom položenej otázky, vo vzťahu k akej práci bola preventívna lekárska prehliadka u L.. Q. L. a podľa ktorého ustanovenia zákona č. 355/2007 Z. z. vykonávaná, poukázal súd prvej inštancie na obsah listín, ktoré tvorili obsah spisu už pred zrušujúcim rozhodnutím odvolacieho súdu a vypočul aj svedkyňu I.. L.. A. Q., ktorá uviedla, že v žiadosti zamestnávateľa o posúdenie zdravotného stavu žalobcu bolo nesprávne uvedené, vo vzťahu k akej práci má byť zdravotný stav žalobcu posúdený, preto vypracovali novú požiadavku a vyzvali žalobcu, aby sa opätovne podrobil lekárskej prehliadke. V tom čase ani zamestnávateľ nevedel, či bude žalobca zaradený na pôvodnú prácu správcu, resp. sprievodcu a vzhľadom na obsah posudku o invalidite žalobcu potreboval zamestnávateľ poznať zdravotný stav žalobcu. Miesto vyšetrenia určuje pracovná zdravotná služba, s ktorou má zamestnávateľ uzavretú zmluvu. Tvrdenie žalobcu, že od spoločnosti Y., s. r. o., so sídlom v Liptovskom Mikuláši žalobca neobdržal predvolanie na vyšetrenie nariadené v dňoch 25.04.2018 a 16.05.2018 je podľa názoru súdu prvej inštancie vyvrátené listom žalobcu z 24. apríla 2018 adresovaným generálnemu riaditeľovi žalovaného L. C., v ktorom mu žalobca oznamoval, že dňa 26. marca 2018 sa zúčastnil lekárskej prehliadky v U. a 25. apríla 2018 sa mal zúčastniť ďalších dvoch lekárskech prehliadok v C. L., avšak po konzultácii a rozbere celej vzniknutej situácie so svojimi advokátmi sa rozhodol lekárskech prehliadok dňa 25. apríla 2018 v C. L. nezúčastniť. Žalobca okrem toho potvrdil, že o potrebe podrobiť sa lekárskeму vyšetreniu bol informovaný z e-mailovej pošty od I.. L.. A. Q.. K dôvodom a spôsobu nariadenia mimoriadnej lekárskej preventívnej prehliadky žalobcu sa vyjadrovala aj svedkyňa JUDr. B. W. (riaditeľka kancelárie generálneho riaditeľa od 1. apríla 2018), ktorá súdu oznámila, že ku dňu 30. apríla 2018 skončil pracovný pomer s L.. Q. L., ktorý pracoval u žalovaného vo funkcii sprievodcu jaskyne a keďže k dohode o skončení pracovného pomeru so žalobcom nedošlo, pracovný pomer žalobcu trval, ale žalobca nepracoval a iné voľné pracovné miesto zamestnávateľ nemal, bolo potrebné, aby sa žalobca podrobil lekárskeму vyšetreniu, či je zdravotne spôsobilý vykonávať prácu správcu/sprievodcu jaskyne vzhľadom na vedomosť zamestnávateľa o zníženej pracovnej schopnosti žalobcu.

1.3 Uvoľnenie pracovného miesta správcu/sprievodcu W. jaskyne dňom 30. apríla 2018 po L.. Q. L. mal súd prvej inštancie preukázané pracovnou zmluvou uzavretou medzi zamestnancom L.. Q. L. a zamestnávateľom Štátna ochrana prírody SR z 01.07.2012, kde bol dohodnutý druh práce sprievodca s miestom výkonu práce v W. jaskyni a výpoveďou L.. Q. L. z pracovného pomeru doručenou žalovanému 21.12.2018 s tým, že od 1. marca 2018 do 30. apríla 2018 tomuto plynula dvojmesačná výpovedná doba.

1.4 Pre pochybnosti o platnosti výpovede z hľadiska ustanovenia § 74 Zákonníka práce (či sa zamestnávateľ so žiadosťou o prerokovanie výpovede obrátil na príslušný odborový orgán a či postačilo pre prerokovanie výpovede vyjadrenie predsedu Podnikového výboru pri Štátnej ochrane prírody Slovenskej republiky) vypočul súd prvej inštancie ako svedka I.. L. F., predsedu Podnikového výboru pri Štátnej ochrane prírody Slovenskej republiky (ďalej aj „Podnikový výbor“), L. B., člena

Podnikového výboru pri Štátnej ochrane prírody Slovenskej republiky, obstaral vyjadrenie odborových orgánov, oboznámil sa so štatútom a stanovami odborových orgánov a zistil, že žalobca nebol členom žiadnej odborovej organizácie. Z odpovedí dvoch odborových zväzov zdržujúcich odborové organizácie pôsobiace u žalovaného súd prvej inštancie zistil, že odborový zväz SLOVES (Slovenský odborový zväz verejnej správy a kultúry) zdržuje päť základných organizácií v Štátnej ochrane prírody, v roku 2018 mali základné organizácie právnu subjektivitu, k zmene v otázke právnej subjektivity základných organizácií došlo až od 01.01.2019, každá základná organizácia SLOVES-u má postavenie odborovej organizácie v zmysle ustanovenia § 230 a nasledujúce Zákonníka práce a u žalovaného súčasne pôsobí aj Základná organizácia odborového zväzu pracovníkov baní, geológie a naftového priemyslu Slovenskej republiky pri Správe slovenských jaskýň Liptovský Mikuláš, ktorá je členom Odborového zväzu pracovníkov baní, geológie a naftového priemyslu Slovenskej republiky, uvedená základná organizácia má vlastné stanovky a je samostatnou právnickou osobou. Oba odborové zväzy potvrdili, že žalobca nie je ich členom. Z kolektívnej zmluvy na rok 2018 uzavretej medzi štátnou ochranou prírody Slovenskej republiky v Banskej Bystrici na strane jednej a Slovenským odborovým zväzom verejnej správy a kultúry, Odborovým zväzom baní, geológie a naftového priemyslu na strane druhej z 08.12.2017 zistil súd prvej inštancie, akým spôsobom bolo upravené postavenie odborovej organizácie u žalovaného a vzájomné vzťahy zamestnávateľa a odborových organizácií. Zamestnávateľ v kolektívnej zmluve vyhlásil, že uznáva Slovenský odborový zväz verejnej správy a kultúry, Odborový zväz baní, geológie a naftového priemyslu a jeho Podnikový výbor za jediného predstaviteľa všetkých zamestnancov zamestnávateľa v kolektívnom vyjednávaní, uznáva práva odborov vyplývajúce z platných pracovnoprávných predpisov a uzavretej kolektívnej zmluvy. Súčasťou kolektívnej zmluvy je aj príloha č. 1 označená ako Zoznam členov odborových orgánov, ktorí majú právo spolurozhodovania v zmysle Zákonníka práce a Kolektívnej zmluvy = Podnikový výbor (PV) pri ŠOP SR v zložení I.. L. F., I.. J. F., I.. Y. I., I.. T. P., L. B., I.. J. P.. Predsedu Podnikového výboru mohli jeho členovia podľa štatútu Podnikového výboru zlučujúceho základné odborové organizácie pôsobiace v organizácii Štátna ochrana prírody Slovenskej republiky písomnou formou poveriť samostatným rokovaním s právom podpisu a prijatia rozhodnutia za Podnikový výbor.

1.5 Takto zistený skutkový stav posúdil súd prvej inštancie podľa ustanovení Zákonníka práce (§§ 63, 64, 74, 81, 231 a 232), ustanovení zákona č. 355/2007 Z. z. (§ 30e, 30f) a dospel k názoru, že žaloba dôvodná nie je. Výpoveď adresovanú žalovaným žalobcovi dňa 21.12.2018 vyhodnotil ako platnú. Žalobca sa podľa názoru súdu prvej inštancie dopustil opakovane menej závažného porušenia pracovnej disciplíny tým, že sa napriek pokynom zamestnávateľa nezúčastnil mimoriadnej lekárskej preventívnej prehliadky podľa § 30e ods. 16 zákona č. 355/2007 Z. z. Vstupnú lekársku prehliadku absolvoval žalobca v marci 2018, kedy nemali účastníci pracovnoprávneho vzťahu ujasnené, či žalobca bude pokračovať v práci u zamestnávateľa a na akej pracovnej pozícii. Keď sa však uvoľnilo pracovné miesto správcu/sprievodcu W. jaskyne v dôsledku výpovede z pracovného pomeru doručenej žalovanému L.. Q. L., mohol žalovaný na pracovné miesto správcu/sprievodcu W. jaskyne aj za súčasného výkonu takej istej funkcie I.. A. W. zamestnať aj žalobcu, keď aj do skončenia pracovného pomeru L.. Q. L. vykonávali takúto funkciu dvaja pracovníci. Práca správcu/sprievodcu jaskyne sa považuje u žalovaného za fyzicky a psychicky náročnú, ktorú žalobca dlhodobo nevykonával a Sociálna poisťovňa vydala rozhodnutie o zníženej pracovnej schopnosti žalobcu, dôvodne preto žalovaný od žalobcu požadoval, aby sa podrobil mimoriadnej lekárskej preventívnej prehliadke. Nariadenie mimoriadnej lekárskej preventívnej prehliadky prerokoval zamestnávateľ v súlade so zákonom č. 355/2007 Z. z. so zástupcami zamestnancov dňa 29. mája 2018. Za zástupcov zamestnancov pri prerokovaní mimoriadnej lekárskej preventívnej prehliadky rovnako ako pri prerokovaní výpovede adresovanej zamestnancovi je potrebné považovať podľa názoru súdu prvej inštancie Podnikový výbor pri Štátnej ochrane prírody Slovenskej republiky, ktorý bol kolektívnou zmluvou na rok 2018 uznaný zamestnávateľom za predstaviteľa všetkých zamestnancov = predstaviteľa odborovej organizácie. Zloženie Podnikového výboru pri Štátnej ochrane prírody Slovenskej republiky vyplýva z prílohy č. 1 Kolektívnej zmluvy na rok 2018. Zamestnávateľ požiadal Podnikový výbor pri Štátnej ochrane prírody Slovenskej republiky o prerokovanie výpovede, ktorú mienil dať žalobcovi. Dôkazom o tom je e-mailová komunikácia medzi T.. B. W., riaditeľkou kancelárie generálneho riaditeľa a predsedom Podnikového výboru pri Štátnej ochrane prírody I.. L. F. z 19.12.2018, prílohou ktorého bol právnym zástupcom žalovaného T.. R. spracovaný návrh Záznamu z prerokovania výpovede medzi generálnym riaditeľom a predsedom Podnikového výboru pri Štátnej ochrane prírody Slovenskej republiky. Predseda Podnikového výboru I.. L. F. v ten istý deň preposlal tento e-mail aj s prílohou návrhom Záznamu z prerokovania výpovede, ktorú mienil dať žalovaný žalobcovi, ostatným členom podnikového výboru, ktorí odpoveďou (e-mailom) poverili predsedu Podnikového výboru Štátnej ochrany prírody I.. L.

F. prerokovaním výpovede adresovanej žalobcovi. Takýto spôsob rokovania Podnikového výboru je v súlade so štatútom Podnikového výboru, z čoho podľa názoru súdu prvej inštancie vyplýva, že hmotnoprávna podmienka platnosti výpovede vyžadovaná ustanovením § 74 Zákonníka práce splnená bola. O dôvodoch, pre ktoré mienil zamestnávateľ skončiť so žalobcom pracovný pomer podľa § 63 ods. 1 písm. e) Zákonníka práce boli členovia Podnikového výboru informovaní z návrhu Základu prerokovania výpovede so zástupcami zamestnancov.

1.6 Rozhodnutie o povinnosti žalobcu nahradiť žalovanému trovy konania odôvodnil súd prvej inštancie pomerom úspechu strán sporu a aplikáciou ustanovenia § 255 ods. 1 C. s. p.

2. V odvolaní proti tomuto rozsudku žalobca vytkal súdu prvej inštancie, že nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, c/, d/, e/, f/, g/, h/ Civilného sporového poriadku). Súd prvej inštancie nepostupoval podľa názoru žalobcu dôsledne podľa predpisov hmotného a procesného práva. Žalobcovi sa javí, že súd prvej inštancie nekonal nezávisle a nestranné tak, ako je to garantované v článku 141 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Nezávislosť a nestrannosť sudcu prejednávajúceho veci spochybňujú skutočnosti: prvé rozhodnutie vo veci vydal súd na prvom pojednávaní za situácie, že účasť žalobcu a jeho právneho zástupcu bola ospravedlnená a bez náležite zisteného skutkového stavu. Po zrušení prvého rozsudku súdu prvej inštancie a vrátení veci na ďalšie konanie nebral súd prvej inštancie ohľad na právne názory vyslovené odvolacím súdom v zrušujúcom uznesení a ďalšie dokazovanie zamerával (aj to nedostatočne) iba na tie otázky, ktoré odvolací súd naznačil vo svojom rozhodnutí. Na svedkov vypočúvaných k okolnostiam majúcim význam pre rozhodnutie veci na pojednávaní dňa 13.07.2021 sudca otázky nemal a zabránil, aby svedkovia na položené otázky (právnym zástupcom žalobcu) odpovedali.

2.1 Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie nedovoľuje žalobcovi reagovať naň prehľadne a ucelene. Súd svoje jednotlivé stanoviská neodôvodnil s poukazom na konkrétne zákonné ustanovenia, z ktorých vychádzal a nepoukázal na tým súvisiace dôkazy obsiahnuté v spise, ale v odôvodnení uviedol iba svoje úvahy na základe niektorých zistených skutočností, ktoré s konkrétnym problémom nesúviseli a ak áno, tak iba okrajovo. Žalobca tak môže reagovať iba na to, či a ako boli objasnené rámcové otázky uvedené v bodoch 31, 31.1 a 31.2 zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu.

2.2 Súd prvej inštancie správne v rozsudku uvádza, že odborný posudok Sociálnej poisťovne o svojej invalidite predložil žalovanému až potom, čo ho zamestnávateľ na jeho predloženie vyzval. Nestalo sa to však z dôvodu úmyslu žalovaného zaradiť žalobcu do práce na nejaké konkrétne miesto, ale v súvislosti so žiadosťou žalovaného adresovanou Sociálnej poisťovni v Banskej Bystrici z 26.01.2018 a riešením nárokov žalobcu týkajúcich sa jeho dôchodkového zabezpečenia po skončení pracovnoprávneho sporu vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica. Dôkazom o žiadosti zamestnávateľa na predloženie posudku je elektronický list od I.. L.. A. Q. z 13. februára 2018, v ktorom žiada žalobcu o predloženie potvrdenia o priznaní invalidného dôchodku. Na č. l. 49 spisu je založená kópia elektronickej pošty z 13.02.2018, ktorou žalobca zaslal I.. L.. A. Q. odborný posudok o svojej invalidite z č. l. 50 spisu.

2.3 Správne súd prvej inštancie skonštatoval, že sa žalobca lekárskej prehliadky v Nemocnici U. u L.. L. zúčastnil na základe požiadavky žalovaného, ktorú odoslal žalobcovi prostredníctvom elektronickej pošty od I.. L.. A. Q. bez toho, aby zamestnávateľ informoval žalobcu o tom, o aký typ prehliadky ide (vstupná alebo iný typ). Žalobca nebol informovaný, pre výkon akej práce sa má posudzovať jeho zdravotná spôsobilosť. Z listu L.. L. datovaného 26.03.2018 adresovaného L.. T. L., v ktorom žiada o psychiatrické vyšetrenie žalobcu vyplýva, že jeho zdravotný stav mal byť posudzovaný na výkon funkcie správcu jaskyne. Z vyšetrení u lekárov bola žalobcovi doručená iba správa od L.. L. z 5. apríla 2018. U L.. L. nebol zdravotný stav žalobcu posudzovaný vo vzťahu k práci obsluha lanových dráh, takáto práca žalobcovi ponúkaná nebola, žalobcovi nebol doručený posudok o jeho nespôsobilosti vykonávať obsluhu lanových dráh a takýto žalobcom podpísaný posudok v konaní pred súdom predložený nebol. Hoci žalovaný vysielal žalobcu na lekárske prehliadky, ani raz neprejavil vôľu, že to požaduje z dôvodu zaradenia žalobcu na miesto správcu jaskyne, prípadne na iné pracovné miesto. Svedkyne I.. L.. A. Q. a T.. B. W. nevedeli zodpovedať otázku, na akú prácu mal byť žalobca zaradený a z akého dôvodu bol pozývaný na školenie o BOZP v septembri 2018. Žalovaný uvažoval o pracovnom zaradení žalobcu na

miesto sprievodcu (jaskyne) bez toho, aby so žalobcom prerokoval zmenu jeho pracovného zaradenia na túto pracovnú pozíciu. Spoločnosť Y., s. r. o. ani raz nepredvolala žalobcu na vyšetrenie jeho zdravotného stavu, o lekárskech prehliadkach bol žalobca informovaný iba žalovaným.

2.4 Súd prvej inštancie bez relevantných dôvodov v odôvodnení rozsudku uvádza, že žalobca mal u žalovaného naďalej pracovať ako správca alebo sprievodca (jaskyne). Po skončení pracovného pomeru s L.. L. bola na prácu sprievodcu dňom 13.06.2018 prijatá L.. I. F.. Na pozícii správcu jaskyne naďalej u žalovaného pracoval I.. A. W. na základe dohody o zmene dojednaných pracovných podmienok z 01.05.2008. Z týchto listín mal súd prvej inštancie vyvodiť, že od 14.06.2018 bola pracovná pozícia sprievodcu jaskyne, ako aj funkcia správcu jaskyne obsadená konkrétnymi zamestnancami a pokiaľ žalovaný neurobil žiaden úkon k tomu, aby niektorá z týchto pozícií sa uvoľnila, nemohol žalovaný uvažovať o tom, že by na niektorú z týchto funkcií zaradil žalobcu. So zaradením žalobcu na funkciu sprievodcu jaskyne nemohol žalovaný uvažovať aj z dôvodu, že s ním neuzavrel dohodu o zmene pracovného zaradenia na výkon funkcie sprievodcu, takúto zmenu mu ani nenavrhol. Ak zamestnávateľ nemal vytvorené podmienky na to, aby žalobca mohol vykonávať funkciu správcu alebo sprievodcu jaskyne, neboli opodstatnené požiadavky, aby sa žalobca podrobil mimoriadnym lekárske prehlídkam na preukázanie spôsobilosti vykonávať funkciu správcu alebo sprievodcu jaskyne a zo strany žalovaného išlo o šikanu a hľadanie dôvodu na skončenie pracovného pomeru so žalobcom, preto neúčast' na žalovaným žiadaných lekárske prehlídkach nemôže byť považovaná za porušenie pracovnej disciplíny. Neúčast' žalobcu na ďalších lekárske prehlídkach po marci 2018 bola dôvodná aj vzhľadom na výsledok vyšetrenia u L.. L., ktorý uznal žalobcu za schopného vykonávať prácu správcu jaskyne.

2.5 Pri hľadaní odpovede na otázku odvolacieho súdu, či pri nariaďovaní mimoriadnych lekárske preventívnych prehlídk a skončení pracovného pomeru konal žalovaný s príslušným odborovým orgánom nepostupoval súd prvej inštancie podľa právnych predpisov upravujúcich túto problematiku a predpisy, ktoré použil nesprávne aplikoval. Účast' zástupcov zamestnancov (odborových organizácií) pri prerokovávaní a rozhodovaní o stanovených otázkach s vedením organizácie (zamestnávateľom) upravuje Zákonník práce v § 232 tak, že v prvom odseku upravuje pôsobnosť odborových orgánov pri konaní a rozhodovaní o kolektívnych právach a povinnostiach zamestnancov, v ods. 2 upravuje pôsobnosť odborových orgánov pri konaní a rozhodovaní o individuálnych právach a povinnostiach zamestnancov s ohľadom na skutočnosť, ktorej odborovej organizácie je zamestnanec členom a v treťom odseku upravuje pôsobnosť odborových orgánov pri konaní a rozhodovaní o individuálnych právach a povinnostiach zamestnancov, ktorí nie sú odborovo organizovaní. Žalobca nie je organizovaný v odboroch, preto v zmysle § 232 ods. 3 Zákonníka práce mal žalovaný žiadať o prerokovanie účasti žalobcu na mimoriadnych lekárske prehlídkach, ako aj prerokovať výpoveď s odborovou organizáciou s najväčším počtom členov, ktorou je Základná organizácia odborového zväzu pracovníkov baní, geológie a naftového priemyslu SR pri Správe slovenských jaskýň Liptovský Mikuláš, skrátené označenie ZO OZ PBGN SR. U žalovaného pôsobia aj základné organizácie združené v odborovom zväze SLOVES (ZO pri Správe NP Slovenský raj, ZO pri ROCP Prešov, ZO pri Správe CHKO Dunajské luhy, ZO pri Správe NP Veľká Fatra, ZO pri Správe slovenských jaskýň, ZO pri riaditeľstve ŠOP SR Bratislava) a iba s niektorou z uvedených základných organizácií mohol žalovaný vopred prerokovať účast' žalobcu na mimoriadnej lekárskej prehliadke alebo výpoveď. Podnikový výbor nie je základnou organizáciou, podľa stanov SLOVES-u Podnikový výbor pri ŠOP SR nemá ani žiadnu členskú základňu. Vychádzajúc z ustanovenia § 232 ods. 3 Zákonníka práce v pracovnoprávných vzťahoch týkajúcich sa individuálneho zamestnanca môže konať odborový orgán s najväčším počtom členov a k zmene takto určeného orgánu zákonom môže dôjsť iba na základe vlastného rozhodnutia dotknutého pracovníka, nie na základe dohody odborových orgánov alebo dohody zamestnávateľa s odborovými organizáciami. Podľa článku 28 ods. 2 stanov SLOVES-u Podnikový výbor môže zastupovať základné organizácie iba v tých otázkach, ktoré základné organizácie delegovali na Podnikový výbor. V konaní nebolo preukázané, že by základné organizácie SLOVES-u delegovali na Podnikový výbor odborársku agendu týkajúcu sa individuálnych pracovnoprávných vzťahov. Stanovy Odborového zväzu pracovníkov baní, geológie a naftového priemyslu SR neumožňujú, aby v ňom združené základné organizácie vytvárali podnikové výbory a na tieto sa delegovali niektoré právomoci. Súd prvej inštancie nepreskúma zákonnosť pôsobenia ZO OZ PBGN SR v Podnikovom výbore pri ŠOP SR.

2.6 Súd prvej inštancie sa nevyporiadal s otázkou, či bol štatút Podnikového výboru pri ŠOP SR v roku 2018 platný. Na č. I. 205 spisu je založený štatút Podnikového výboru pri ŠOP SR s pečiatkou Podnikového výboru, ale bez podpisu. Až na námietku žalobcu, že tento právny úkon nie je platný pre chýbajúci podpis, bol do spisu doložený štatút Podnikového výboru s podpisom. Keďže k podpisu štatútu došlo po roku 2018, nie je ho možné aplikovať na prípady, ktoré sa udiali v roku 2018 a skôr. Súd

prvej inštancie sa nevyporiadal ani s otázkou, či stanovy SLOVES-u umožňujú vydať štatút Podnikového výboru. Zo štatútu Podnikového výboru nevyplýva, že by Podnikový výbor mal kompetencie odborového orgánu v otázkach týkajúcich sa individuálnych pracovnoprávných vzťahov. Z článkov 1 a 2 štatútu vyplýva iba to, že Podnikový výbor má kompetencie v otázkach týkajúcich sa všetkých zamestnancov žalovaného, napríklad BOZP, kolektívne vyjednávanie, sociálne podmienky zamestnancov. Aj v zmysle Kolektívnej zmluvy na rok 2018 sa Podnikový výbor pri ŠOP SR považuje za predstaviteľa všetkých zamestnancov iba v kolektívnom vyjednávaní. Súd prvej inštancie opomenul ďalšie články Kolektívnej zmluvy, z ktorých vyplýva, že okrem Podnikového výboru v rámci zamestnávateľa pôsobia aj základné organizácie a podľa článku 22 Kolektívnej zmluvy na rok 2018 sa za príslušný odborový orgán v pracovnoprávných vzťahoch považuje členská schôdza a výbor základnej odborovej organizácie, ktorý je štatutárnym orgánom. V Kolektívnej zmluve na rok 2018 nie je uvedené, že zamestnávateľ prerokuje s Podnikovým výborom skončenie pracovného pomeru a podrobenie sa lekárskeym prehliadkam.

2.7 Ak je v zmysle stanov SLOVES-u odborovým orgánom výbor základnej organizácie, prerokovať účasť žalobcu na lekárskeych prehliadkach a výpoveď zamestnávateľa nebolo postačujúce prerokovať s Podnikovým výborom. Ak by aj Podnikový výbor bol považovaný za odborový orgán, nebol jeho predseda oprávnený sám prijímať rozhodnutia za Podnikový výbor a tieto prerokovať s vedením organizácie, pretože členstvo vo výbore je nezastupiteľné, čo vyplýva aj z článku 3 bod 7 štatútu Podnikového výboru. Žiaden člen Podnikového výboru nemôže poveriť jeho predsedu ani iného člena, aby za neho vykonal činnosť, ktorú má vykonať sám člen podnikového výboru. Prerokovanie so zástupcami zamestnancov znamená, že odborový orgán potrebnú záležitosť prerokuje, prípadne je možné v zmysle rozsudku NS SR sp. zn. 5Cdo/140/2010 z 28.09.2010 aj spoločné zasadnutie výboru a zamestnávateľa. Zastupovanie výboru vo vzťahu k tretím osobám predsedom znamená iba to, že výsledok rokovaní predseda tretej osobe oznamuje.

2.8 Žalobca nesúhlasí s názorom odvolacieho súdu uvedeným v bode 29 zrušujúceho uznesenia, že ak zamestnanec pre prekážky v práci nepracuje, je povinný plniť akékoľvek príkazy zamestnávateľa vydané v súlade s právnymi predpismi. Ak zamestnanec nepracuje pre prekážky na strane zamestnávateľa, nie je jeho povinnosťou zdržiavať sa na pracovisku a zamestnávateľ nemá právo dávať zamestnancovi pracovné pokyny. Aj podrobenie sa lekárskej prehliadke možno od zamestnanca požadovať iba za predpokladu, že je mu umožnený výkon práce podľa pracovnej zmluvy alebo sa zamestnávateľ dohodol s pracovníkom na zmene jeho pracovného zaradenia a po lekárskej prehliadke mu bude práca pridelená. Mimoriadna lekárska preventívna prehliadka sa vykonáva vo vzťahu ku konkrétnej práci, ktorú zamestnanec vykonáva (nie nevykonáva). Ak zamestnanec prácu nevykonáva, nie je ohrozené jeho zdravie a nie je dôvod od neho žiadať, aby sa podrobil mimoriadnej preventívnej prehliadke alebo akejkoľvek inej lekárskej prehliadke. Aj ustanovenie § 12 ods. 2 písm. i) zákona č. 124/2006 Z. z. o BOZP hovorí o preventívnej lekárskej prehliadke vo vzťahu k práci. Zo žiadneho dokladu založeného v spise nevyplýva, že by zamestnávateľ oznámil žalobcovi odpadnutie prekážky, ktorá bránila vo výkone jeho práce, t. j., že miesto správcu jaskyne je voľné a že je ochotný žalobcovi prideliť prácu správcu jaskyne v zmysle dohodnutej pracovnej zmluvy. Za tejto situácie nebol žalobca povinný nastúpiť do práce a vykonať pracovné cesty za účelom posúdenia svojho zdravotného stavu. Uvedené platí o to viac pre prípad, že by sa mal žalobca podrobiť lekárskej prehliadke vo vzťahu k práci sprievodcu, ktorú podľa pracovnej zmluvy nebol povinný vykonávať.

2.9 Pre posúdenie platnosti výpovede z hľadiska požiadavky na jej prerokovanie so zástupcami zamestnancov podľa § 74 Zákonníka práce súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, keď konštatoval, že členovia Podnikového výboru boli na základe e-mailovej komunikácie medzi T. B. W., I. L. F. a členmi Podnikového výboru informovaní o dôvodoch výpovede pre žalobcu. Záver, že členovia Podnikového výboru pri ŠOP boli oboznámení s textom výpovede vyvodil súd prvej inštancie z účelovo vybraných dôkazov. „Súd v odôvodnení rozsudku uviedol e-mailové odpovede členov Podnikového výboru (Y. I., L. B., J. P., T. P., a J. F.) predsedovi Podnikového výboru L. F. na jeho e-mail zo dňa 19. decembra 2018 zaslaný o 15:18 hod. Súd však opomenul, že v súdnom spise sú založené dva e-maily predsedu Podnikového výboru odoslané v rovnaký deň a čas. Iba v jednom z nich sa spomína, že v prílohe je pripojený „návrh prerokovania spracovaného na T. R.“, v druhom e-maile sa príloha nespomína a ani nebola pripojená. Žalovaný ale v konaní predložil odpovede členov Podnikového výboru práve a iba na druhý e-mail, ktorý prílohu nespomínal a neobsahoval (č.l. 191-195). Žalovaný nepredložil jedinú odpoveď členov Podnikového výboru na e-mail, v rámci ktorého mal byť zasielaný aj návrh prerokovania. V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že odpovede na druhý e-mail sú dokonca v prípade p. I. a p. P. datované ako odoslané skôr, než sa vôbec oboznámili s obsahom prvého e-mailu (viď údaje o prečítaní v prvom e-maile). Pokiaľ ide o posúdenie otázky, či členom výboru boli zaslané dôvody výpovede tak súd mohol vychádzať iba z e-mailu, na ktorý členovia výboru reagovali a ktorý je súčasťou

ich odpovede. Odpovede sú na č.l. 191 až 195. Z e-mailu je zrejmé, že členom výboru nebol zaslaný text výpovede ale ani dôvody pre ktoré mi chce zamestnávateľ dať výpoveď. Z e-mailu, ktorý zaslal žalovaný v prílohe listu zo dňa 21.05.2021 (na ktorý e-mail ale členovia PV nereagovali), a z ktorého vychádzal súd pri rozhodovaní, vyplýva, že v prílohe malo byť zaslané členom výboru „Prerokovanie výpovede so zástupcom zamestnancov z 18.12.2018" V texte e-mailu je uvedené: „....a v prílohe vám zasielam návrh prerokovania, ktorý spracoval T. R.. Ten by som v piatok podpísal v BB. Na č.l. 69 je list žalovaného zaslaný na meno I. L. F., označený ako „VEC: Prerokovanie výpovede so zástupcami zamestnancov" ale tento je zo dňa 19.12.2021 a nie 18.12.2021 a je podpísaný I. L. C. generálnym riaditeľom ŠOP SR. Na tejto listine nie je miesto, kde by mal byť umiestnený podpis Ing. L. F.. Na č.l. 71 sa nachádza listina označená ako „Záznam z prerokovania výpovede" na ktorom sa nachádza aj podpis I. L. F.. Za danej situácie sa javí, že prílohou spomínaného e-mailu bola listina na č.l. 71, ktorá neobsahuje dôvody výpovede a nie listina z č.l. 69. Aj za predpokladu, že by v prílohe e-mailu bola zaslaná listina z č.l. 69 neboli naplnené dôvody, riadneho prerokovania výpovede členmi Podnikového výboru. Vyplýva to z e-mailu, ktorý bol žalovaným zaslaný súdu v prílohe listu zo dňa 21.05.2021. Je tam uvedené, že e-mail si prečítali iba J. P. dňa 19.12.2018 o 15:21, Gabriel Izsák dňa 20.12.2018 o 11:35 (t.j. 10 minút po tom ako zaslal odpoveď na iný e-mail k tejto otázke - č.l. 191) a T. P. dňa 21.12.2018 o 09:16 hod. (t.j. na druhý deň ako zaslal odpoveď na iný e-mail k tejto otázke - č.l. 194). Ostatní členovia výboru L. B. a J. F. si tento e-mail neprečítali (zrejme im nebol ani doručený)." Z e-mailových odpovedí na č.l. 191 až 195 je zrejmé, že členovia poverili predsedu Podnikového výboru iba zastupovaním Podnikového výboru pri prerokovaní výpovede so zamestnávateľom, ale nepreniesli na neho rozhodovaciu právomoc.

2.10 Ani nariadenie mimoriadnej lekárskej prehliadky nebolo prerokované so zástupcami zamestnancov, iba s predsedom Podnikového výboru pri ŠOP SR, čo vyplýva z dokumentu datovaného dňom 29.05.2018 označeného ako Prerokovanie zabezpečenia mimoriadnej lekárskej preventívnej prehliadky zamestnanca T. G. vo vzťahu k práci správcu jaskyne a vo vzťahu k práci sprievodcu jaskyne. Dokladom o prerokovaní zabezpečenia mimoriadnej lekárskej prehliadky žalobcu s odborovým orgánom nie je prezenčná listina zo stretnutia zástupcov PV OZ ŠOP SR a zamestnávateľa ŠOP SR na č. l. 190 spisu, pretože z nej nevyplýva, čo bolo obsahom stretnutia, kto riadil zasadnutie, aký bol jeho priebeh a aké boli prijaté závery.

2.11 Stanovy SLOVES-u neumožňujú hlasovanie „per rollam". Takáto možnosť nevyplýva ani pre Podnikový výbor pri ŠOP SR. Na žalovaným predloženom zázname z prerokovania výpovede zo dňa 21.12.2018 medzi zamestnávateľom a zástupcami zamestnancov - I. L. F., Slovenský odborový zväz verejnej správy a kultúry, OZ pracovníkov baní, geológie a naftového priemyslu, Podnikový výbor pri ŠOP SR je zrejmé, že pri prerokovaní výpovede neboli prítomní členovia Podnikového výboru OZ pri ŠOP SR, ale len I. L. F., ktorý sám o sebe nemá funkciu zástupcu zamestnancov, nie je kolektívnym orgánom - základnou organizáciou. Výpoveď daná žalobcovi nebola prerokovaná v súlade s § 74 Zákonníka práce.

2.12 Žalobca navrhuje, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobe vyhovie a priznal žalobcovi náhradu trov celého konania.

3. Žalovaný označil vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu rozsudok súdu prvej inštancie za vecne správny. V napadnutom rozsudku zodpovedal súd prvej inštancie odvolacím súdom nastolené otázky v uznesení sp. zn. 17CoPr/2/2020. Postup súdu prvej inštancie, ktorý pri výsluchoch svedkov nepripustil neprípustné otázky, považuje žalovaný za správny. Žalovaný nesúhlasí so žalobcovou prezentáciou zamestnávateľa ako toho, kto koná v rozpore s článkom 2 Základných zásad Zákonníka práce a v rozpore s dobrými mravmi, keď žalobcovi „neponúkal" zaradenie do práce na konkrétne pracovné miesto. Žalobca v odvolaní uvádza, že dôvodom predloženia posudku o jeho invalidite nebola skutočnosť, že by ho žalovaný chcel zaradiť do práce na nejaké konkrétne miesto, ale žiadosť zamestnávateľa prostredníctvom Ing. L.. A. Q. na predloženie tohto posudku v súvislosti s riešením nárokov žalobcu týkajúcich sa jeho dôchodkového zabezpečenia. Žalovaný poukazuje na to, že povinnosťou žalobcu podľa § 81 písm. g) Zákonníka práce bolo oznámiť zamestnávateľovi bez zbytočného odkladu všetky zmeny týkajúce sa pracovného pomeru a súvisiace s jeho osobou, pretože v zmysle § 47 ods. 1 písm. a) Zákonníka práce je zamestnávateľ povinný pridelovať zamestnancovi prácu podľa pracovnej zmluvy, ale podľa § 55 ods. 2 písm. a) Zákonníka práce je zamestnávateľ povinný preradiť zamestnanca na inú prácu, ak zamestnanec vzhľadom na svoj zdravotný stav podľa lekárskeho posudku dlhodobo stratil spôsobilosť naďalej vykonávať doterajšiu prácu. Žalobca ako zamestnanec disponoval odborným posudkom Sociálnej poisťovne o invalidite z 21.02.2012, z ktorého vyplýva miera poklesu schopnosti žalobcu vykonávať zárobkovú činnosť a jeho pracovná schopnosť bola obmedzená na administratívne práce a drobné manuálne práce v prostredí bez zvýšenej psychickej námahy, napriek tomu žalobca zamestnávateľa o tomto odbornom posudku počas 6 rokov do 13.02.2018 neinformoval. O tejto

skutočnosti sa zamestnávateľ dozvedel len v súvislosti so žiadosťou žalobcu o doplatenie poistného Sociálnej poisťovni. Aby zamestnávateľ mohol splniť povinnosti podľa § 47 ods. 1 písm. a) a § 55 ods. 2 písm. a) Zákonníka práce, konal aktívne a žalobcu opakovane vysielal na pracovné cesty za účelom posúdenia jeho zdravotnej spôsobilosti na výkon práce, zatiaľ čo žalobca tieto snahy žalovaného opakovane ignoroval, prácu pre žalovaného nevykonával a požadoval/preberal náhradu mzdy. Žalobca v skutočnosti nemal záujem pracovať, jeho žiadosť o pridelovanie práce podľa pracovnej zmluvy z 11.12.2017 bola len formálnym úkonom smerujúcim k založeniu jeho nároku na náhradu mzdy. Neochotu pracovať pre žalovaného žalobca prezentoval aj verejne v reportáži pre televíziu TA3 a tiež v e-mailovej komunikácii adresovanej žalovanému, pred svedkami a priamo aj na pojednávaní pred okresným súdom dňa 25.05.2021, keď na otázku, či by súhlasil s vykonávaním práce správcu jaskyne bez toho, aby bola posúdená jeho zdravotná spôsobilosť na výkon takejto práce žalobca odpovedal: „To nie je možné, ani by som nesúhlasil.“ Žalobca na jednej strane tvrdí, že bez posúdenia jeho zdravotnej spôsobilosti by nesúhlasil s vykonávaním práce a na druhej strane robil všetko pre to, aby sa posúdeniu zdravotnej spôsobilosti podrobil nemusel. V danom čase žalobca nijako nespochybňoval (ne)zákonnosť konania zamestnávateľa vo vzťahu k prerokovaniu zabezpečenia posúdenia jeho zdravotnej spôsobilosti so zástupcami zamestnancov. Krajský súd už zaujal názor k povinnosti žalobcu rešpektovať pokyny zamestnávateľa aj v čase, kedy prácu pre žalovaného nevykonával.

3.1 Žalobca opakovane prekrúca logickú následnosť jednotlivých úkonov zamestnávateľa, keď tvrdí, že ho zamestnávateľ nemal vysielat' na lekárske prehliadky aj vo vzťahu k práci správcu jaskyne, aj vo vzťahu k práci sprievodcu a vedome zamieňa/prezentuje následky svojho konania ako jeho príčiny. Žalovaný tvrdí, že v jeho konaní nie je možné vzhliadať žiaden zlý úmysel či konanie v rozpore s dobrými mravmi na ujmu žalobcu. P. T. B. W. na pojednávaní dňa 13.07.2021 vysvetlila pohnútky zamestnávateľa pri vyslaní žalobcu na posúdenie jeho zdravotnej spôsobilosti na obe funkcie správcu aj sprievodcu jaskyne. Žalobca nepoprel tvrdenia žalovaného vo vyjadrení k žalobe z 22.05.2019, ktorými odkazoval na vyjadrenia žalobcu, že nechce I. W. siahnúť na jeho pozíciu správcu W. jaskyne. Keď nebolo jasné, ako sa zamestnanec so zamestnávateľom pri výkone práce dohodne, za hospodárne považoval zamestnávateľ vykonať súčasne lekársku prehliadku na výkon práce sprievodcu aj správcu jaskyne z dôvodu, že posúdenie zdravotnej starostlivosti na tieto druhy práce nevyžadujú osobitné úkony. V konaní bolo preukázané, že k 30. aprílu 2018 skončil pracovný pomer sprievodcu W. jaskyne L. Q. L. a práve z dôvodu nejasnej otázky spôsobilosti žalobcu na prácu uzavrel žalovaný s L. I. F. od 13.06.2018 pracovnú zmluvu na dobu určitú do 31.08.2018, ktorú následne predĺži dohodou o zmene pracovných podmienok z 28.08.2018 na dobu do 31.08.2019 a až dohodou o zmene pracovných podmienok z 15.07.2019 bol pracovný pomer L. F. ako sprievodcu W. jaskyne zmenený na dobu neurčitú. Neobstojí preto tvrdenie žalobcu, že žalovaný pre zamestnanie L. F. ani nemohol uvažovať o tom, že by žalobcu zaradil na niektorú z pozícií správcu/sprievodcu jaskyne. Žalovaný ako štátna príspevková organizácia je povinná jaskyňu sprístupňovať verejnosti. V roku 2018 navštívilo prevádzku W. jaskyne 18885 návštevníkov. Bolo nereálne, aby žalovaný zabezpečil sprístupnenie W. jaskyne pri takejto vyťaženiosti jediným zamestnancom I. W.. Žalovaný ako zamestnávateľ bol vystavený situácii, kedy mal v rovnakom čase formálne dvoch správcov W. jaskyne, I. W. a žalobcu, avšak odborný posudok o invalidite žalobcu dôvodne vzbudil u zamestnávateľa pochybnosti o spôsobilosti žalobcu vykonávať prácu správcu jaskyne a zároveň bol žalovaný nútený riešiť pracovné zaradenie žalobcu na nejaké pracovné miesto, aby mu nemusel naďalej platiť ako zamestnancovi nevykonávajúcemu žiadnu prácu náhradu mzdy vo výške jeho priemerného zárobku. Za týchto skutkových okolností nie je možné vysvetľovať snahu žalovaného ako zamestnávateľa objektívnym a zákonným spôsobom zistiť spôsobilosť žalobcu na výkon práce správcu/sprievodcu (ktoré jediné dve práce sú v W. jaskyni vykonávané) ako šikanu žalobcu. Úprimnú snahu žalovaného zaradiť žalobcu na výkon práce potvrdzuje aj jeho vyslanie zamestnávateľom na školenie k bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci v septembri 2018.

3.2 Bez právneho významu sú tvrdenia žalobcu, že nepodpisoval žiaden lekársky posudok a žalobca nesprávne uvádza, že podľa správy L. L. bol schopný vykonávať prácu správcu jaskyne. Ambulantná správa L. L. nie je lekárskeho posudkom v zmysle § 30f ods. 1 zákona č. 355/2007 Z. z., z ktorého jediného môže vyplývať záver o „schopnosti“ žalobcu vykonávať dohodnutý druh práce. Žalovaný preukázal, že takýto lekárskeho posudok o zdravotnej spôsobilosti na prácu správcu jaskyne vyžaduje aj od iných zamestnancov vykonávajúcich prácu správcu jaskyne. Oprávnenie ukladať zamestnancovi pokyn, aby sa zúčastnil lekárskej prehliadky vo vzťahu k práci podľa zákona č. 355/2007 Z. z. má jedine zamestnávateľ. Takéto oprávnenie nemá posudkový lekár ani pracovná zdravotná služba Y., s. r. o. zabezpečujúca službu posudkového lekára. Posudkový lekár v procese posudzovania zdravotnej spôsobilosti zamestnanca na výkon práce rozhoduje iba o tom, ktoré vyšetrenia má zamestnanec absolvovať. Bez účasti žalobcu na lekárskeho vyšetreniach nemohol posudkový lekár takýto posudok

vypracovať, doručiť ho žalobcovi a žalovanému a preto ho žalovaný nemohol súdu v tomto konaní predložiť. L.. V. W. vo svojich vyjadreniach zo 06.06.2018 a 27.05.2019 uviedla, že sa žalobca lekárskeho prehliadok opakovane nezúčastnil a bez jeho fyzickej účasti nie je možné vyjadriť sa k zdravotnej spôsobilosti zamestnanca na výkon práce. Žalobca sa na základe prvotného a nesprávneho zadania v objednávke z č. I. 417 spisu, kde je poznačené, že sa má posúdiť zdravotný stav žalobcu na obsluhu lanových dráh, zúčastnil čiastočného posúdenia zdravotného stavu vo vzťahu k obsluhu lanových dráh u L.. L. a L.. L., ale rozsah týchto vyšetrení nebol dostatočný pre vypracovanie komplexného lekárskeho posudku v súlade s ustanovením § 30f ods. 1 zákona č. 355/2007 Z. z.

3.3 Žalobca prvýkrát v odvolaní uvádza, že nie je odborovo organizovaný a z tejto informácie potom odvodzuje, že o prerokovanie účasti na mimoriadnych lekárskeho prehliadkach, ako aj prerokovanie výpovede mal žalovaný žiadať odborovú organizáciu s najväčším počtom členov, ktorou je Základná organizácia Odborového zväzu pracovníkov baní, geológie a naftového priemyslu SR pri Správe slovenských jaskýň Liptovský Mikuláš (ZO OZ PBGN pri SSJ). Žalobca v podstate namieta, že sa jeho záležitosťou zaoberal širší okruh zástupcov zamestnancov (Podnikový výbor) než sa mal (ZO OZ PBGN pri SSJ), avšak už neuvádza, že člen Podnikového výboru L. B. je predsedom ZO OZ PBGN pri SSJ a jeho aktívnou účasťou pri prerokovávaní žalobcom napadnutých procesov medzi žalovaným a Podnikovým výborom zároveň boli zabezpečenie mimoriadnej lekárskej preventívnej prehliadky žalobcu a jeho výpoveď prerokované aj so ZO OZ PBGN pri SSJ. Súd prvej inštancie sa zaoberal otázkou, či pri prerokovaní zabezpečenia mimoriadnej lekárskej preventívnej prehliadky žalobcu vo vzťahu k práci správcu jaskyne a vo vzťahu k práci sprievodcu jaskyni a prerokovávaní výpovede rokoval žalovaný ako zamestnávateľ so zástupcami zamestnancov oprávnenými na tento úkon. Z Kolektívnej zmluvy pre rok 2018 z 08.12.2017 zistil, koho zamestnávateľ uznáva ako predstaviteľa všetkých zamestnancov v pracovnoprávných vzťahoch. Z listu SLOVES-u zo dňa 02.08.2021 zistil, že Podnikový výbor možno vytvoriť na základe požiadaviek základných organizácií v tých organizáciách a inštitúciách, ktoré sa územne alebo funkčne členia, v akom rozsahu môže Podnikový výbor zastupovať základné organizácie a že závodné výbory a podnikové výbory si môžu upraviť svoje fungovanie aj vlastným štatútom a rokovaním poveriť ktoréhokoľvek zo svojich členov, ak nerozhodnú, že bude vyjednávať celý výbor a môžu fungovať aj per rollam. Z listu Odborového zväzu pracovníkov baní, geológie a naftového priemyslu Slovenskej republiky z 29.07.2021 mal súd prvej inštancie preukázané, že zastupovanie prostredníctvom Podnikového výboru zriadeného u zamestnávateľa je vecou internej dohody základných organizácií, ktoré pôsobia popri sebe u zamestnávateľa v zmysle § 232 Zákonníka práce a do tohto procesu zväz nevstupuje. Ing. L. F. na pojednávaní dňa 13.07.2021 vysvetlil, že členovia Podnikového výboru boli pri prerokovávaní vyslania žalobcu na mimoriadnu lekársku prehliadku osobne prítomní a informovaní o dôvodoch tohto vyslania s tým, že on bol poverený na podpis záznamu z prerokovania členmi Podnikového výboru, členom Podnikového výboru boli k prerokovaniu výpovede žalobcu vysvetlené dôvody skončenia pracovného pomeru a to formou prílohy e-mailu z 19.12.2018, ktorý svedok ako predseda Podnikového výboru preposlal všetkým členom Podnikového výboru a z per rollam e-mailovej komunikácie členov Podnikového výboru následne vyplynulo poverenie I. L. F. na zastupovanie pri rokovaní so zamestnávateľom. Svedok L. B. potvrdil, že bol prítomný dňa 29.05.2018 pri prerokovávaní vyslania žalobcu na mimoriadnu lekársku prehliadku a informovaný o dôvodoch tohto vyslania a bol ako člen Podnikového výboru za ZO OZ PBGN informovaný aj o dôvodoch výpovede žalobcu. Žalobca v súlade so zásadou civilného práva „čo nie je zakázané, je povolené“ poukazuje na vyjadrenie OZ PBGN zo dňa 29.07.2021, podľa ktorého zo stanov OZ PBGN nevyplýva zákaz zastupovania prostredníctvom Podnikového výboru zriadeného u zamestnávateľa, taká možnosť existuje a je vecou internej dohody základných organizácií, ktoré pôsobia popri sebe u zamestnávateľa v zmysle § 232 Zákonníka práce.

3.4 K námietkam žalobcu k platnosti štatútu Podnikového výboru pri ŠOP SR v roku 2018 žalovaný uvádza, že tento bol podpísaný v roku 2013, ide o platný právny úkon a v článku 1 ods. 2 štatútu Podnikového výboru je uvedené, že sa vydáva ako dokument koordinujúci a uľahčujúci činnosť jednotlivých základných organizácií oboch odborových zväzov a jeho členov pri rokovaní s vedením ŠOP SR a presadzovania oprávnených záujmov zamestnancov voči zamestnávateľovi. Podnikový výbor je priamym pokračovaním fungovania Podnikového výboru odborov, ktorý pôsobil do roku 2008, kedy bola na základe rozhodnutia ministra životného prostredia SR z 5. decembra 2007 vydaná nová zriaďovacia listina ŠOP SR a na základe ktorej boli zlúčené organizácie Správa slovenských jaskýň (SSJ) a ŠOP SR do jednej organizácie pod názvom Štátna ochrana prírody Slovenskej republiky. Žalovaný ako štátna príspevková organizácia s celoslovenskou pôsobnosťou sa v roku 2018 funkčne a územne členila na riaditeľstvo a organizačné útvary - správy chránených území a jaskýň (9 správ národných parkov, 14 chránených krajinných oblastí a 1 správu jaskýň). Z listu SLOVES-u a listu OZ PBGN, ktoré sú súčasťou spisu vyplýva, že u žalovaného v roku 2018 pôsobili 6 základných organizácií - v

Bratislave, Banskej Bystrici, v Spišskej Novej Vsi, vo Vrútkach, v Prešove a v Liptovskom Mikuláši. Práve z dôvodu významnej územnej členitosti žalovaného si zástupcovia zamestnancov za účelom koordinácie a uľahčenia činností jednotlivých ZO oboch odborových zväzov a jeho členov vytvorili Podnikový výbor pri ŠOP SR, s ktorým žalovaný pri prerokovávaní zabezpečenia mimoriadnej lekárskej preventívnej prehliadky žalobcu vo vzťahu k práci správcu/sprievodcu jaskyne a pri prerokovávaní výpovede konal. Iní zástupcovia zamestnancov u žalovaného nepôsobia a iná forma účasti zástupcov zamestnancov než cez Podnikový výbor u žalovaného nie je realizovaná. Rovnakým spôsobom postupoval zamestnávateľ a zástupcovia zamestnancov aj pri prerokovávaní zabezpečenia mimoriadnej lekárskej prehliadky iného zamestnanca.

3.5 Žalovaný trvá na tom, že hmotnoprávne podmienky platnosti prerokovania a výpovede danej žalobcovi v zmysle Zákonníka práce boli splnené. Povinnosťou žalovaného ako zamestnávateľa bolo zabezpečenie mimoriadnej lekárskej preventívnej prehliadky so zástupcom zamestnancov prerokovať, čo aj vykonal. Nie je povinnosťou zamestnávateľa uznesením odborového orgánu túto skutočnosť dokazovať. Žalobca, ktorý nie je členom žiadnej odborovej organizácie v odvolaní hĺbkovo analyzuje štruktúru jednotlivých odborových organizácií pôsobiacich u žalovaného a mechanizmy ich činnosti sledujúc pričítanie akýchkoľvek formálnych nedostatkov v činnosti zástupcov zamestnancov žalovanému, ktorý na činnosť zástupcu zamestnancov nemá žiaden dosah. Žalovaný zdôrazňuje, že tak v prípade vyslania žalobcu na lekársku prehliadku, ako aj pri výpovedi je forma účasti zástupcov zamestnancov Zákonníkom práce stanovená na prerokovanie nie spolurozhodovanie. V konaní pred súdom prvej inštancie bolo preukázané nepochybné uzrozumenie, dokonca súhlas zástupcov zamestnancov s vyslaním žalobcu na lekársku prehliadku a s výpoveďou. Žalobca nadhodnocuje význam účasti zástupcov zamestnancov s cieľom obhájiť svoje konanie spočívajúce vo vedomom paralyzovaní procesu posúdenia jeho zdravotnej spôsobilosti na prácu, ktorú zrejme ani nechcel vykonávať. Doloženými listinnými dôkazmi do spisu bolo preukázané, že 19.12.2018 T. W. oslovila e-mailom predsedu Podnikového výboru I. F. so žiadosťou o prerokovanie výpovede a prílohou tohto e-mailu bol aj dokument obsahujúci podrobné skutkové a právne zdôvodnenie výpovede označený ako „112_Prerokovanie výpovede so zástupcami zamestnancov_18.12.2018.docx“ predložený súdu na pojednávaní 13.07.2021. Predseda Podnikového výboru I. F. odoslal členom Podnikového výboru dňa 19.12.2018 iba jeden e-mail, nie dva, ako tvrdí žalobca, na ktorý následne jednotliví členovia Podnikového výboru reagovali e-mailovými správami založenými v súdnom spise. Prílohou e-mailu predsedu Podnikového výboru adresovaného členom Podnikového výboru bol aj list žalovaného „Prerokovanie výpovede so zástupcami zamestnancov“ z 19.12.2018, ktorý je aj prílohou vyjadrenia žalovaného k žalobe na č. I. 23 spisu, čo je zobrazené v odoslanej e-mailovej správe predsedu Podnikového výboru I. F. na č. I. 342 spisu. E-mail bol odoslaný cez softvér Microsoft Outlook určený pre prácu s elektronickou poštou, kde sa pri odpovedi na e-mail (podľa nastavenia) zobrazí text pôvodnej správy, avšak sa už nezobrazia prílohy pôvodnej správy ani ich označenie. Túto skutočnosť zneužíva žalobca, keď tvrdí, že existujú dva e-maily predsedu Podnikového výboru odoslané v rovnaký deň a čas s tým, že členovia Podnikového výboru odpovedajú na e-mail, ktorý nemal obsahovať prílohu s dôvodmi a presným obsahom výpovede a preto členovia Podnikového výboru nemali mať presné informácie o predmete rokovania. Žalovaný tvrdí, že všetci členovia Podnikového výboru ešte pred odoslaním odpovedí predsedovi I. F. dňa 19.12.2018 a dňa 20.12.2018 boli informovaní o dôvodoch a presnom obsahu výpovede žalobcovi. Potvrdili to aj svedkovia I. L. F. a L. B. na pojednávaní dňa 13.07.2021.

3.6 Žalovaný navrhuje, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalovanému priznal náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

4. Na vyjadrenie žalovaného k odvolaniu žalobcu zareagoval žalobca písomným podaním z 11. júla 2022 tak, že na svojom odvolaní zotráva a neakceptuje výčitky žalovaného, že od februára 2012 nedoručil žalovanému posudok o jeho čiastočnej invalidite, keď posudok bol vydaný v čase prebiehajúceho sporu medzi žalobcom a žalovaným o platnosť skončenia pracovného pomeru. Priznanie invalidného dôchodku nebráni tomu, aby zamestnanec vykonával prácu. Žalobca si bol vedomý, že jeho invalidita mu nebráni vo vykonávaní práce, ktorú mal podľa pracovnej zmluvy vykonávať (správca jaskyne), čo bolo potvrdené lekárskou správou L. L. z 5. apríla 2018. Poprel, že by nemal záujem po skončení súdneho sporu po dátume 12.12.2017 u žalovaného pracovať. Žalovaný ho ani raz nevyzval na nástup do práce a skutočnosť, že začali mimosúdne rokovania o skončení pracovného pomeru žalobcu potvrdzuje len to, že žalovaný nemal záujem žalobcu ďalej zamestnávať. Účasť žalobcu na rozhovoroch o skončení pracovného pomeru neznamená, že nemal záujem o ďalšie zamestnávanie. Jeho ochote pracovať nasvedčujú aj kroky, ktoré po výzve zamestnávateľa uskutočnil. Podrobil sa lekárskej prehliadke a po obdržaní správy od L. L. z 5. apríla 2018 považoval ďalšie výzvy na podrobenie sa lekárske

prehliadkam za šikanu. Dôvodom invalidity žalobcu boli iba psychické problémy. Po obdržaní posudku od L. L. nemal žalovaný iný dôvod spochybňujúci spôsobilosť žalobcu vykonávať prácu správcu jaskyne. Lekárske prehliadky sa vykonávajú vo vzťahu ku konkrétnej práci, ktorú zamestnanec vykonáva, nie k potencionálnej potrebe výkonu iných prác v budúcnosti, preto nebolo dôvodné od žalobcu ako správcu jaskyne žiadať, aby sa podrobil lekárske prehliadkam na všetky práce, ktoré sa v rámci chodu jaskyne vykonávajú.

4.1 Žalovaný bezdôvodne vytýka žalobcovi, že mu neoznámil, či je alebo nie je organizovaný v odborovej organizácii. Ide o osobný údaj podliehajúci ochrane osobných údajov. Zákonník práce vyžaduje prerokovanie alebo súhlas odborových organizácií so skončením pracovného pomeru aj v prípadoch, keď ide o zamestnanca neorganizovaného v odboroch. Pokiaľ zamestnávateľ nemá vedomosť, či je zamestnanec členom odborovej organizácie a u zamestnávateľa pôsobí viac odborových organizácií, nezostáva mu nič iné, len aby úkon prerokoval alebo získal súhlas od všetkých odborových organizácií pôsobiach u zamestnávateľa. Žalovaný sa mýli, ak prerokovanie veci Podnikovým výborom sa považuje automaticky za stav, akoby túto otázku prerokovala aj základná odborová organizácia, pokiaľ sa zasadnutia zúčastnil predseda príslušnej základnej odborovej organizácie. Žalovaný neuviedol žiadne ustanovenie Zákonníka práce, z ktorého by vyplývalo jeho tvrdenie o postavení Podnikového výboru. Podnikový výbor sa podľa Kolektívnej zmluvy pre rok 2018 považuje za jediného predstaviteľa všetkých zamestnancov zamestnávateľa v kolektívnom vyjednávaní, pod čo ale nariadenie mimoriadnej lekárskej prehliadky a skončenie pracovného pomeru nespadá, keďže sa tieto otázky týkajú individuálnych práv zamestnancov. Na riešenie týchto otázok Podnikový výbor kompetentný nie je. V článku 14 kolektívnej zmluvy je uvedené, čo zamestnávateľ prerokúva s Podnikovým výborom. Skončenie pracovného pomeru ani nariadenie mimoriadnej lekárskej preventívnej prehliadky zamestnancovi medzi nimi nie je. Ani list SLOVES-u z 2. augusta 2021 nepotvrďuje, že by Podnikový výbor zastupoval jednotlivých členov základných odborových organizácií v individuálnych pracovných vzťahoch a bol oprávnený prerokovať skončenie pracovného pomeru s konkrétnym zamestnancom alebo prerokovať nariadenie mimoriadnej lekárskej prehliadky zamestnancovi. Z listu Odborového zväzu pracovníkov baní, geológie a naftového priemyslu Slovenskej republiky z 29.07.2021 nevyplýva, že by podľa stanov, ktorými sa riadia základné organizácie zastupoval členov základnej organizácie niekto iný, ako základná organizácia. Žalovaný nijak nevysvetľuje, ako zapadá jeho predstava o právomoci Podnikového výboru do znenia ustanovenia § 232 ods. 3 Zákonníka práce. Ustanovenia Zákonníka práce sú kogentné, preto neobstojí argumentácia žalovaného s poukazom na zásadu platnú v civilnom práve „čo nie je zakázané, je povolené“. Oprávnenie Podnikového výboru rokovať so zamestnávateľom v individuálnych pracovnoprávných vzťahoch nevyplýva ani zo štatútu Podnikového výboru. K akým úkonom je Podnikový výbor poverený je uvedené v článku 9 štatútu. Ak vyjadrením, že okrem Podnikového výboru u žalovaného iní zástupcovia zamestnancov nepôsobia myslel žalovaný, že základné odborové organizácie u neho nevykonávajú žiadnu činnosť a všetko sa prerokováva iba s Podnikovým výborom, iba dosvedčil, že nerešpektuje zákonnú úpravu účasti príslušných odborových orgánov pri riešení individuálnych pracovnoprávných vzťahov. Žalobca je toho názoru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je správne a sú splnené podmienky na jeho zmenu a priznanie nároku na náhradu trov konania žalobcovi.

5. Krajský súd vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie (§ 383 C. s. p.) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania z dôvodu, že dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie nebolo potrebné doplniť ani zopakovať a prejednanie veci na odvolacom pojednávaní nevyžadoval dôležitý verejný záujem (§ 385 ods. 1 C. s. p.) a to v celom rozsahu v súlade s rozsahom odvolania vymedzeným žalobcom v odvolaní, ktorým je podľa § 379 C. s. p. viazaný, so zameraním prieskumu správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie z pohľadu žalobcom vytýkaných väd a uplatnených odvolacích dôvodov v súlade s § 380 ods. 1 C. s. p., keďže vady týkajúce sa procesných podmienok, na ktoré by mal odvolací súd prihliadnuť, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené odvolací súd nezistil a po vyhodnotení odvolania žalobcu za nedôvodné rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 C. s. p. potvrdil.

6. Podľa § 387 ods. 1, 2 C. s. p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Odvolací súd sa stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie vo výroku aj v dôvodoch, na ktoré v súlade s § 387 ods. 2 C. s. p. po konštatovaní ich správnosti odkazuje a len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia v súlade s § 387 ods. 3 C. s. p. sa vyporiada odvolací súd s tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

8. Odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b) a písm. c) Civilného sporového poriadku odôvodňoval žalobca tým, že súd prvej inštancie vydal prvé rozhodnutie vo veci bez náležite zisteného skutkového stavu po prejednaní veci na pojednávaní, na ktorom žalobca a jeho právny zástupca svoju neúčast' ospravedlnili, po zrušení rozsudku súdu prvej inštancie a vrátení veci na ďalšie konanie nerešpektoval konajúci sudca právny názor odvolacieho súdu vyslovený v zrušujúcom uznesení, ďalšie dokazovanie zamerané iba na tie otázky, ktoré odvolací súd naznačil vo svojom rozhodnutí a na pojednávaní dňa 13.07.2021 nedovolil súd odpovedať svedkom na všetky zástupcom žalobcu položené otázky, z ktorých skutočností súhrnne žalobca vyvodil, že sudca T. U. Q. nekonal nezaujato a nestranne.

8.1 Výtky žalobcu k procesnému postupu súdu prvej inštancie, ktorý neakceptoval ospravedlnenie žalobcu a jeho právneho zástupcu z pojednávania nariadeného na deň 22.10.2019 a v tento deň bez prítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu vo veci rozhodol bez riadne zisteného skutkového stavu, boli zhodnotené odvolacím súdom v uznesení sp. zn. 17CoPr/2/2020 zo 17. marca 2021 a uznanie ich dôvodnosti viedlo k zrušeniu prvého rozsudku súdu prvej inštancie č. k. 8Cpr/3/2019-148 z 22.10.2019 a vráteniu veci na ďalšie konanie a rozhodnutie súdu prvej inštancie. Po vrátení veci súd prvej inštancie vo veci nanovo konal a rozhodol, preto sú výčitky žalobcu vo vzťahu ku konaniu sudcu do rozhodnutia jeho skorším rozsudkom už bez právneho významu.

8.2 Odvolací súd nesúhlasí s názorom žalobcu, že sudca okresného súdu nerešpektoval pokyny odvolacieho súdu, ako má vo veci ďalej postupovať vyslovené odvolacím súdom podľa § 391 ods. 3 C. s. p. alebo právny názor odvolacieho súdu, ktorým je podľa § 391 ods. 2 C. s. p. viazaný. Odvolací súd v uznesení sp. zn. 17CoPr/2/2020 vyslovil právny názor iba na postup súdu vo vzťahu k jeho povinnostiam uloženým v § 183 ods. 4 C. s. p. (upovedomiť stranu o tom, či akceptuje žiadosť na odročenie pojednávania), upozornil súd prvej inštancie, že splnenie hmotnoprávnej podmienky platnosti výpovede prerokovať ju so zástupcami zamestnancov podľa § 74 Zákonníka práce skúma súd ex offa aj bez námietky strany sporu a vyjadril súhlas s názorom žalovaného, že aj keď žalobca v aktuálnej dobe nepracoval pre prekážky na strane zamestnávateľa, bolo je povinnosťou v zmysle § 81 písm. a) Zákonníka práce plniť pokyny nadriadených vydané v súlade s právnymi predpismi a absolvovať mimoriadnu lekársku preventívnu prehliadku, keď povinnosť podrobiť sa preventívnej lekárskej prehliadke je uložená zákonom.

8.3 Zápisnica o pojednávaní z 13.07.2021 a zvukový záznam vyhotovený súdom prvej inštancie potvrdzuje tvrdenie žalobcu, že súd prvej inštancie niektoré otázky položené právnym zástupcom žalobcu nepripustil (svedkovi oznámil, aby na ňu neodpovedal), ale rovnaký postup zachoval súd prvej inštancie aj vo vzťahu k zástupcovi žalovaného, keď na otázku položenú svedkyňi T. B. W. v znení: „Viete z akého dôvodu sa rozhodol zamestnávateľ skončiť pracovný pomer so žalobcom?“ súd uviedol, že svedkyňa nemá odpovedať a súd nepripustil ani otázku: „Akú členskú základňu mal Podnikový výbor?“ adresovanú zástupcom žalovaného svedkovi L. B.. Postup pri výsluchu svedka je upravený v § 202 C. s. p. Svedkovi môžu klásť otázky okrem súdu aj strany a zákon zakazuje klásť svedkovi otázky, ktoré navádzajú na odpoveď, otázky klamlivé, otázky nesúvisiace s predmetom konania a otázky, ktoré by obsahovali skutočnosti, ktoré sa majú zistiť až z jeho výpovede. Len z tej skutočnosti, že súd nemal otázky na svedkov navrhnutých stranami sporu a uspokojil sa s ich výpoveďou vo forme odpovede na otázky právnych zástupcov strán sporu a sledoval, aby svedkom neboli kladené neprípustné otázky, nie je možné vyvodiť zaujatosť zákonného sudcu. Iný vzťah sudcu JUDr. Petra Banského významný z hľadiska ustanovenia § 49 ods. 1 Civilného sporového poriadku než postup sudcu v konaní žalobcu netvrdí. Správne postupoval súd prvej inštancie pokiaľ vec na rozhodnutie o námietke zaujatosti vznesenej žalobcom už na pojednávaní dňa 13.07.2021 (č. l. 476 spisu rub prvý odsek) odvolaciemu súdu nepredložil, keď podľa § 49 ods. 3 C. s. p. dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu a jeho rozhodovacej činnosti a ak sa námietka zaujatosti týka len okolností, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu alebo jeho rozhodovacej činnosti, súd na takúto námietku podľa § 53 ods. 3 C. s. p. prihliadať nemá a vec sa nadriadenému súdu nepredkladá.

8.4 Odvolací súd konštatuje, že odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b) a c) Civilného sporového poriadku neboli uplatnené dôvodne.

9. Za inú vadu konania podľa § 365 ods. 1 písm. d) Civilného sporového poriadku a za porušenie svojho práva na spravodlivý proces podľa § 365 ods. 1 písm. b) Civilného sporového poriadku žalobca považuje, že súd prvej inštancie (podľa názoru žalobcu) neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv žalobcu, keď tvrdí, že: „Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie nedovoľuje žalobcovi reagovať naň prehľadne a ucelene“.

9.1 Podľa Stanoviska Občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 3. decembra 2015 zverejneného v Zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí SR pod č. 2/2016 nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku. Najvyšší súd Slovenskej republiky aplikuje uvedené stanovisko aj po nadobudnutí účinnosti Civilného sporového poriadku (napríklad v uznesení sp. zn. 3Cdo/110/2017, v rozsudku sp. zn. 2Cdo/115/2019, v uznesení sp. zn. 1Cdo/105/2021) s tým, že rozhodnutie sa považuje za nepreskúmateľné iba v prípade, ak neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie alebo sa vyskytli „vady najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“, prípadne „ak došlo k vade tak zásadnej, že mala za následok omyl“. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie považuje odvolací súd za zrozumiteľné a vyčerpávajúce. Súd prvej inštancie uviedol predmet sporu, zistený skutkový stav, dôkazy, z ktorých zistený skutkový stav vyvodil, svoje úvahy, ktoré ho viedli k rozhodnutiu (čo potvrdzuje aj žalobca v odvolaní), v súlade s pokynom odvolacieho súdu vyhodnotil vykonané dôkazy, popísal z nich vyведенé právne závery a uviedol zákonné ustanovenia, ktoré na prejednávajúcu vec aplikoval. Odvolací dôvod (pre nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia) podľa § 365 ods. 1 písm. b) a písm. d) Civilného sporového poriadku naplnený nie je.

10. Ak súd prvej inštancie nevykoná stranou navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, môže strana v odvolaní uplatniť odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e) Civilného sporového poriadku. Žalobca v odvolaní neuvádza, ktoré ním navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností súd prvej inštancie nevykonal a odvolací súd z obsahu spisu takýto nedostatok nezistil. Po zrušení prvého rozsudku súdu prvej inštancie vyzval okresný súd žalobcu (jeho právneho zástupcu) listom zo 16. apríla 2021, aby oznámil, aké dôkazy navrhuje vykonať a čo má byť nimi preukázané, na čo zareagoval zástupca žalobcu podaním z 10. mája 2021 na č. I. 306 spisu, v ktorom navrhol vyžiadať od žalovaného kolektívnu zmluvu platnú v roku 2018, vypočítať svedkov I.. L. F., L. B., I.. L.. A. Q. a žiadať žalovaného, aby predložili prílohy č. 1 a 2 organizačného poriadku platného v roku 2018, aby popísal, o aký druh lanovej dráhy ide a jej označenie. Toto podanie bolo doručené právnenému zástupcovi žalovaného, ktorý zaslal súdu prvej inštancie kolektívnu zmluvu platnú na rok 2018, aj ďalšie listinné dôkazy a sám predniesol návrhy na dokazovanie. Po vrátení veci na súd prvej inštancie sa uskutočnili na Okresnom súde vo Zvolene pojednávania v dňoch 25.05.2021, na ktorom bol vypočutý žalobca a bolo odročené na 13.07.2021 za účelom výsluchu svedkov I.. L. F., L. B., I.. L.. A. Q., T.. B. W., ktoré sa aj uskutočnili a ďalší deň pojednávania bol nariadený na 06.10.2021 za účelom obstarania správ od odborových zväzov, pod ktoré patrili základné organizácie pôsobiace u žalovaného v roku 2018. Na pojednávaní dňa 13.07.2021 vyzval súd právnych zástupcov žalobcov, aby v lehote 20 dní oznámili, aké ďalšie dôkazy navrhujú vykonať, na čo prišla odpoveď len od právneho zástupcu žalovaného dňa 16. augusta 2021 a právny zástupca žalobcu doručil súdu prvej inštancie dňa 04.10.2021 iba podanie, ktoré na pojednávaní dňa 06.10.2021 sám označil za „gro záverečnej reči v písomnej forme“ a na tomto pojednávaní predložil ako listinný dôkaz ním adresovanú žiadosť Slovenskému odborovému zväzu verejnej správy a kultúry v Bratislave o doplnenie stanoviska, ktorým podľa § 204 C. s. p. súd dôkaz vykonal prečítaním listiny. Dňa 06.10.2021 žalobca nenavrhol vykonať žiadne ďalšie dôkazy. Uznesením vyhláseným priamo na pojednávaní bolo dokazovanie skončené a rozsudok bol verejne vyhlásený 03.11.2021. Prehľad úkonov strán sporu a súdu po rozhodnutí odvolacieho súdu uznesením sp. zn. 17CoPr/2/2020 do rozhodnutia okresného súdu napadnutým rozsudkom preukazuje, že súd prvej inštancie všetky stranami sporu navrhnuté dôkazy vykonal a odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e) Civilného sporového poriadku neobstojí.

11. I keď žalobca za odvolací dôvod označil aj odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) Civilného sporového poriadku (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) osobitne nesprávne skutkové zistenia súdu prvej inštancie nepomenúva. Pod tento odvolací dôvod možno podľa obsahu odvolania podriaďiť text, v ktorom žalobca uvádza, že „súd prvej inštancie bez relevantných dôvodov v odôvodnení rozsudku uvádza, že žalobca mal u žalovaného naďalej pracovať ako správca alebo sprievodca jaskyne, že pracovná pozícia sprievodcu W. jaskyne

nebola obsadená, pri prerokovaní účasti žalobcu na mimoriadnej lekárskej preventívnej prehliadke a výpovedi nekonal žalovaný s príslušným odborovým orgánom, za príslušný orgán na prerokovanie zákonom vymedzených otázok so zástupcami zamestnancov nemožno považovať Podnikový výbor pri Štátnej ochrane prírody, členovia Podnikového výboru neboli informovaní o dôvodoch výpovede pred odoslaním odpovede Ing. L. F., predsedovi Podnikového výboru a spôsob konania Podnikového výboru nebol v súlade s vnútornými predpismi odborových orgánov." Tieto dôvody uvádzané žalobcom v odvolaní úzko súvisia s ďalším odvolacím dôvodom podľa § 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci), z tohto dôvodu bude odvolací súd posudzovať ich prítomnosť spoločne.

12. Z rozsudku súdu prvej inštancie a obsahu spisu vyplývajú tieto skutkové zistenia súdu prvej inštancie:
- žalobca sa súdil so žalovaným o neplatnosť skončenia pracovného pomeru výpoveďou zo dňa 11.09.2006 až do decembra 2017. Prácu podľa pôvodnej pracovnej zmluvy vo funkcii správca W. jaskyne žalobca u žalovaného od roku 2006 fakticky nevykonával. Po svojom úspechu v súdnom spore o neplatnosť výpovede z 11.09.2006 listom z 11.12.2017 vyzval žalobca žalovaného, aby mu prideloval prácu podľa pracovnej zmluvy. Od roku 2008 funkciu správca W. jaskyne vykonáva I.. A. W.. L.. Q. L., ktorý pracoval od roku 2012 vo funkcii sprievodcu W. jaskyne ukončil u žalovaného pracovný pomer ku dňu 30. apríla 2018. L.. I. F. bola do funkcie sprievodkyne W. jaskyne prijatá dňom 14.06.2018 podľa pracovnej zmluvy uzavretej na dobu určitú do 31.08.2018. Dohodou o zmene pracovných podmienok z 28.08.2018 sa predĺžil pracovný pomer na dobu určitú do 31.08.2019 a dohodou o zmene pracovných podmienok z 15.07.2019 sa zmenil pracovný pomer L.. I. F. na pracovný pomer na dobu neurčitú. Tento skutkový stav vyplýva z rozsudkov Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 16C/170/2016, rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17CoPr/6/2017, žiadosti žalobcu z 11. decembra 2017 doručenej žalovanému 12.12.2017 o pridelovanie práce podľa pracovnej zmluvy, pracovných zmlúv L.. A. W., L.. I. F., pracovnej zmluvy L.. Q. L. a jeho výpovede doručenej žalovanému vo februári 2018;

- dňa 16. januára 2018 sa žalobca a právny zástupca žalovaného stretli pred T.. R. Q. za účelom konzultácie v oblasti pracovnoprávnych vzťahov, o čom bola spísaná zápisnica, z obsahu ktorej vyplýva, že žalobca 15 rokov prácu správca W. jaskyne u žalovaného nevykonával, inde sa nezamestnal, „súdil sa“ o neplatnosť skončenia pracovného pomeru, zamestnávateľ a zamestnanec sa dohodli na skončení pracovného pomeru k 31.01.2018, na výške odstupného, odchodného, preplatení dovolenky a za jediný problém bolo označené riešenie odvodov so Sociálnej poisťovne za účelom prehodnotenia dôchodku žalobcu. Dohoda o skončení pracovného pomeru medzi zamestnancom a zamestnávateľom podpísaná nebola z dôvodu, že žalobca trval na tom, aby žalovaný doplatil odvody do Sociálnej poisťovne a zdravotnej poisťovne za roky trvania predchádzajúceho súdneho sporu. Pri konzultácii povinnosti doplatiť odvody do Sociálnej poisťovne žalovaný zistil, že žalobcovi bol priznaný invalidný dôchodok. Sociálna poisťovňa odmietla zamestnávateľovi vydať posudok o invalidite žalobcu, z tohto dôvodu požiadal zamestnávateľ prostredníctvom svojej zamestnankyne I.. L.. A. Q. žalobcu e-mailom z 13. februára 2018 o predloženie potvrdenia o priznaní invalidného dôchodku. Ešte v ten istý deň žalovaný doručil I.. L.. A. Q. odborný posudok o invalidite, ktorá ho preposlala ďalej zástupcovi žalovaného T.. L. R.. Z odborného posudku o invalidite žalobcu vydaného Sociálnou poisťovňou, pobočka Banská Bystrica dňa 21. februára 2012 vyplýva, že za rozhodujúce zdravotné postihnutie, pre ktoré bola uznaná znížená pracovná schopnosť žalobcu o 45 % oproti zdravej fyzickej osobe boli duševné choroby a poruchy správania (bipolárna afektívna porucha). Miera poklesu schopnosti žalobcu vykonávať zárobkovú činnosť bola podľa odôvodnenia posudku určená s ohľadom na priebeh liečby (dlhoročná liečba psychiatrom pre recidivujúcu depresívnu poruchu, opakované hospitalizácie, aj s nutnou elektrokonvulzívnou liečbou) so záverom, že zo zdravotného hľadiska je žalobca schopný vykonávať iba drobné manuálne práce na skrátenej pracovný úväzok bez zvýšených nárokov na psychické funkcie. Bolo doporučené zaradiť žalobcu na pôvodnom pracovisku, ale len na práce v prostredí bez zvýšenej psychickej námahy, ako administratívne práce a drobné manuálne práce. Tieto informácie vyplývajú z kópie listín doložených žalobcom a žalovaným o priebehu rokovaní o skončení pracovného pomeru medzi sebou navzájom a pred T.. R. Q., z výsluchu svedkyne I.. L.. A. Q., z e-mailovej komunikácie medzi svedkyňou I.. L.. A. Q. a žalobcom a právnym zástupcom žalovaného, z odborného posudku o invalidite doloženého do spisu v kompletnom znení žalobcom;

- Ing. L.. A. Q. odoslala dňa 22.03.2018 žalobcovi e-mailom oznámenie, že zamestnávateľ ho dňa 23.03.2018 vysiela na služobnú cestu za účelom lekárskej prehliadky, ktorá bude vykonaná v priestoroch nemocnice Poprad pracovnou zdravotnou službou u L.. Q. L. a zamestnávateľ mu zabezpečí aj dopravu služobným motorovým vozidlom. Vyšetrenie u L.. Q. L. sa uskutočnilo až dňa 26.03.2018, ktorá v tento

deň vystavila žiadosť adresovanú L.. T. L., primárovi psychiatrického oddelenia Ústrednej vojenskej nemocnice P. D., aby posúdil schopnosť žalobcu pracovať ako správca W. jaskyne a na prácu s ľuďmi. L.. L. vyšetril žalobcu 5. apríla XXXX so záverom, že z psychiatrického hľadiska nemá námietky voči vykonávanej práci vo funkcii správcu jaskyne, taktiež nemá výhrady na vykonávanie takých prác, ktoré vyplývajú zo špecifik spomínaného pracovného zaradenia. Vyšetrenia u L.. L. a L.. L. sa uskutočňovali na základe objednávky žalovaného adresovanej spoločnosti Y., s. r. o., so sídlom C. L., ktorá na zmluvnom základe zabezpečuje pre žalovaného lekárske prehliadky zamestnancov. V objednávke lekárskej preventívnej prehliadky vo forme tlačiva bolo uvedené meno žalobcu, jeho pracovné zaradenie ako sprievodca/správca na prevádzke W. jaskyne, boli označené faktory pracovného prostredia, ktoré môžu vplývať na zdravotný stav zamestnanca a v popise pracovných činností okrem práce so zobrazovacou jednotkou, práce s bremenami, výkon práce vo výške nad 1,5 m a viac nad povrchom zeme z nezaistených, resp. zaistených podláh, na rebríkoch nad 5 m a viac, práce nad voľnou hĺbkou, vedenie motorového vozidla skupiny „B“, obsluha elektrických zariadení, obsluha krovínorezu, bola označená aj obsluha lanových dráh. Zo spoločnosti Y., s. r. o. sa telefonicky 4. mája 2018 a e-mailom 7. mája 2018 pýtali žalovaného, aké dráhy v spoločnosti žalovaného používajú, pretože od toho závisí posúdenie zdravotnej spôsobilosti a psychickej spôsobilosti zamestnanca na obsluhu lanových dráh. V podaní z 21. mája 2021 žalovaný vysvetlil, že práve z dôvodu nesprávne uvedenej pracovnej činnosti „obsluha lanových dráh“ v objednávke na preventívnu lekársku prehliadku nariadenú na 23.03.2018 musela byť vypracovaná nová objednávka pre pracovnú zdravotnú službu na vykonanie lekárskej prehliadky u žalobcu so správne definovanou pracovnou činnosťou ako „obsluha vysutých nákladných lanových dopravníkov“. V objednávke na psychologické vyšetrenie žalobcu u U.. B. U., pracovného psychológa v C. L. a L.. V. W., všeobecného lekára pre dospelých v ten istý deň na pracovné zaradenie žalobcu sprievodca/správca W. jaskyne je už obsluha lanových dráh opravená na obsluhu visutých nákladných lanových dopravníkov. Žalobca e-mailom adresovaným generálnemu riaditeľovi žalovaného I.. L. C. dňa 24.04.2018 potvrdil, že o nariadení dvoch lekárskejších prehliadok v dňoch 25. apríla 2018 v C. L. vedomosť mal, ale vzhľadom na to, že lekársku prehliadku u pracovnej zdravotnej služby absolvoval už 26. marca 2018, rozhodol sa lekárskejších prehliadok dňa 25. apríla 2018 v C. L. nezúčastniť. Obsah odborného posudku o invalidite žalobcu a nechota žalobcu podrobovať sa lekárskejším prehliadkam na e-mailové výzvy žalovaného viedla zrejme žalovaného k postupu podľa § 30e ods. 16 zákona č. 355/2007 Z. z. - zabezpečeniu mimoriadnej lekárskej preventívnej prehliadky vo vzťahu k práci sprievodcu/správca W. jaskyne právne záväznou formou po prerokovaní mimoriadnej lekárskej preventívnej prehliadky s lekárom pracovnej zdravotnej služby a zástupcami zamestnancov. O slede týchto udalostí a vykonaných úkonoch doložil žalovaný listinné dôkazy - kópiu pôvodnej objednávky na preventívnu lekársku prehliadku, opravenú objednávku na preventívnu lekársku prehliadku, list pracovnej zdravotnej služby Y. (L.. V. W.), ktorým odporúča u žalobcu nariadiť mimoriadnu lekársku preventívnu prehliadku podľa § 30e ods. 16 zákona č. 355/2007 Z. z. z dôvodu, že sa žalobca podrobil len určitým vyšetreniam, na ďalšie sa nedostavil a bez fyzickej účasti zamestnanca na lekárskej preventívnej prehliadke nie je možné sa vyjadriť k zdravotnej spôsobilosti zamestnanca na výkon práce podľa profesie a podkladov poskytnutých žalovaným. Právny zástupca žalovaného T.. L. R. požiadal e-mailom dňa 25. mája 2018 T.. B. W., riaditeľku kancelárie generálneho riaditeľa žalovaného o doplnenie programu rokovania zamestnávateľa so zástupcami zamestnancov o bod: Prerokovanie zabezpečenia mimoriadnej lekárskej preventívnej prehliadky zamestnanca T. G. vo vzťahu k práci správcu jaskyne a vo vzťahu k práci sprievodcu jaskyne v zmysle § 30e ods. 16 zákona č. 355/2007 Z. z., prílohou ktorého bol odborný posudok Sociálnej poisťovne o invalidite žalobcu. Zástupcovia zamestnancov (v zložení členov Podnikového výboru pri Štátnej ochrane prírody) prerokovali zabezpečenie mimoriadnej lekárskej preventívnej prehliadky žalobcu podľa § 30e ods. 16 zákona č. 355/2007 Z. z. na zasadnutí dňa 29. mája 2018, čo potvrdili pred súdom svedkovia I.. L. F. a L. B. a o účasti ostatných členov Podnikového výboru svedčí prezenčná listina zo stretnutia zástupcov PV OZ ŠOP SR a zamestnávateľa ŠOP SR zo dňa 29. mája 2018 v mieste rokovania Tajovského 28/B, Banská Bystrica. Obsah prerokovania potvrdzuje záznam z 29.05.2018 na č. I. 60 spisu;

- následne žalovaný doručil žalobcovi v dňoch 09.07.2018, 11.09.2018 a 07.12.2018 opakované pokyny, aby sa žalobca zúčastnil mimoriadnej lekárskej preventívnej prehliadky aj s upozornením, že odmietnutie podrobiť sa preventívnej lekárskej prehliadke za účelom posúdenia jeho zdravotného stavu považuje za porušenie pracovnej disciplíny s možnosťou skončenia pracovného pomeru výpoveďou. Žalobca sa preventívnych lekárskejších prehliadok nariadených na deň 11.07.2018, 25.09.2018 a v dňoch 17.12. - 18.12.2018 nezúčastnil;
- žalovaný dňa 19.12.2018 listom pod sp. zn. ŠOP SR/1763/2018 z 19.12.2018 požiadal zástupcov zamestnancov s označením Slovenský odborový zväz verejnej správy a kultúry, OZ pracovníkov baní,

geológie a naftového priemyslu, Podnikový výbor pri ŠOP SR so sídlom Štefánikovo námestie č. 9, Spišská Nová Ves podľa § 74 Zákonníka práce o prerokovanie skončenia pracovného pomeru zamestnanca T. G., v ktorom podrobne popísal právny a faktický stav pracovnoprávneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným počnúc dňom 11.12.2017, kedy sa stal právoplatným rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17CoPr/6/2017 až do 18.12.2018, kedy sa žalobca tretíkrát nezúčastnil pracovnej cesty za účelom posúdenia jeho zdravotnej spôsobilosti. V texte tohto listu je uvedené, z akého dôvodu požiadal žalovaný zástupcov zamestnancov o prerokovanie zabezpečenia mimoriadnej lekárskej preventívnej prehliadky zamestnanca T. G., že sa tak stalo 29. mája 2018, upozornil, že postup podľa § 30e ods. 16 zákona č. 355/2007 Z. z. písomne odporučila L. V. W. vykonávajúca prostredníctvom pracovnej zdravotnej služby Y., s. r. o. mimoriadne lekárske preventívne prehliadky, v ktorých dňoch sa mal žalobca zúčastniť pracovnej cesty za účelom posúdenia jeho zdravotnej spôsobilosti s tým, že dopravu na miesto vyšetrenia a späť do bydliska žalobcu žalovaný zabezpečil služobným motorovým vozidlom, vrátane ubytovania od 16.12.2018 do 18.12.2018 na náklady zamestnávateľa, avšak zamestnanec na pokyny zamestnávateľa v zmysle § 81 písm. a) Zákonníka práce nereagoval a ďalej dôvodil, že od zamestnávateľa nie je možné spravodlivo požadovať, aby zamestnanca, ktorý dlhodobo nevykonáva žiadnu prácu a vedome dlhodobo blokuje vykonanie mimoriadnej lekárskej preventívnej prehliadky za účelom lekárskeho posúdenia jeho spôsobilosti na prácu ďalej zamestnával a mieni voči tomuto zamestnancovi vyvodiť dôsledky z porušovania pracovnej disciplíny podľa § 63 ods. 1 písm. e) Zákonníka práce spočívajúce v skončení pracovného pomeru zamestnanca T. G., výpoveďou z dôvodu opakovaného menej závažného porušenia pracovnej disciplíny. Predsedovi Podnikového výboru I. L. F. bola táto žiadosť doručená prostredníctvom T. B. W. e-mailom 19. decembra 2018, čo potvrdila svedkyňa T. B. W. pri výpovedi pred súdom prvej inštancie a odoslanie dokumentu s názvom Prerokovanie výpovede so zástupcami zamestnancov je preukázané aj kópiou e-mailovej komunikácie medzi T. B. W. a I. L. F. na č. I. 469 spisu, kde je v prílohách e-mailu uvedené: „112_Prerokovanie výpovede so zástupcami zamestnancov_18.12.2018.docx“. I. L. F. preukázateľne preposlal žiadosť o prerokovanie výpovede so zástupcami zamestnancov všetkým členom Podnikového výboru L. B., J. P., Y. I., T. P. a J. F. dňa 19. decembra 2018, ako to vyplýva z kópie odoslanej pošty I. L. F. členom Podnikového výboru na č. I. 342, kde v prílohe je uvedený totožný dokument než v e-mailovej pošte adresovanej I. L. F. T. B. W. a doručenie tejto prílohy uvádza I. L. F. aj v texte e-mailu adresovanom členom Podnikového výboru (v prílohe zasielam vyjadrenie a popis k prerokovaniu výpovede). Úplne totožný dokument pod sp. zn. ŠOP SR/1763/2018, avšak s dátumom vyhotovenia 19.12.2018 bol žalovaným predložený ako dôkaz o prerokovaní výpovede so zástupcami zamestnancov. Rozdiel v dátumoch vyhotovenia dokumentu uvedeného v e-mailovej komunikácii medzi T. B. W., I. L. F. a členmi Podnikového výboru, kde je tento dokument označený dátumom 18.12.2018 a dátumom na žiadosti v kópii na č. I. 69 spisu si odvolací súd vysvetľuje tak, že dokument bol pripravovaný už 18.12.2018, kedy bolo zrejme, že sa žalobca nariadenej preventívnej lekárskej prehliadky nezúčastnil vychádzajúc aj z času odoslania tohto dokumentu T. B. W. I. L. F. dňa 19. decembra 2018 už o 10.58 hod., žiadnym dôkazom však nebolo spochybnené, že ide o totožnú listinu. I keď na žalovaným predloženej kópii e-mailovej komunikácie medzi I. L. F. a členmi Podnikového výboru na č. I. 342 spisu nie je vyznačené potvrdenie o prečítaní elektronického listu členmi Podnikového výboru L. B., T. P. a J. F., doručenie žiadosti I. L. F. všetkým členom Podnikového výboru spolu s prílohou - dokumentom pod názvom Prerokovanie výpovede so zástupcami zamestnancov považuje odvolací súd za preukázané odpoveďami členov Podnikového výboru Y. I., L. B., J. P., T. P., J. F. na č. I. 191 až 195 spisu, v ktorých sa zobrazil text žiadosti I. L. F. adresovaný členom Podnikového výboru zhodný s textom na kópii e-mailu na č. I. 342 spisu s totožným predmetom pošty (podpis KZ na rok 2019), v ktorom členovia Podnikového výboru odpovedali predsedovi Podnikového výboru, že ho poverujú rokovaním o výpovedi žalobcu T. G. I. L. F. zrejme požadoval od členov Podnikového výboru potvrdenie o prečítaní e-mailu z 19.12.2018, ak však adresáti pošty žiadosti o potvrdení prečítania e-mailu nevyhoveli, odosielateľovi pošty I. L. F. sa správa o prečítaní e-mailu nezobrazila. Za nerozhodné považuje odvolací súd, kedy členovia Podnikového výboru potvrdili I. L. F. prečítanie žiadosti o súhlas s jeho zastupovaním členov Podnikového výboru pri prerokovaní výpovede žalobcu a podpise kolektívnej zmluvy, za rozhodujúce dôkazy o vedomosti členov Podnikového výboru o predmete rokovania a poverení I. L. F. členmi Podnikového výboru rokovaním o výpovedi žalobcu a podpise kolektívnej zmluvy považuje odvolací súd odpovede členov Podnikového výboru odoslané I. L. F., ktoré sú datované všetky pred dňom 21.12.2018, kedy podľa záznamu z prerokovania výpovede na č. I. 71 spisu prerokoval zamestnávateľ výpoveď so zástupcami zamestnancov, v mene ktorých konal I. L. F., predseda Podnikového výboru; - výpoveď zamestnávateľa podľa § 63 ods. 1 písm. e) Zákonníka práce doručená žalobcovi dňa 21.12.2018 podľa záznamu z rokovania na č. I. 74 spisu a žalobcom nepopretej skutočnosti obsahuje

rovnaké dôvody výpovede než žiadosť zamestnávateľa adresovaná zástupcom zamestnancov podľa § 74 Zákonníka práce, z čoho vyplýva, že členovia Podnikového výboru boli oboznámení s dôvodmi výpovede adresovanej žalobcovi zamestnávateľom a o výpovedi rokovali so znalosťou veci;

- žalobu o neplatnosť rozviazania pracovného pomeru výpoveďou a určenie, že pracovný pomer trvá aj naďalej (bez uplatnenia nároku na náhradu mzdy z neplatného rozviazania pracovného pomeru, hoci v názve dokumentu doručeného Okresnému súdu Zvolen 23.04.2019 sa uvádza, že ide o žalobu o určenie neplatnosti rozviazania pracovného pomeru výpoveďou a náhradu mzdy) podal žalobca v lehote ustanovenej v § 77 Zákonníka práce.

13. Súd prvej inštancie po vrátení veci na ďalšie konanie odvolacím súdom už riadne zistil skutkový stav, ktorý aj správne právne posúdil. Odvolací súd zotrváva na názore, že ak pracovný pomer žalobcu trval, bol žalobca povinný uposlúchnuť príkaz zamestnávateľa podrobiť sa lekárskej preventívnej prehliadke podľa zákona č. 355/2007 Z. z., ak aj skutočne prácu nevykonával, keď zamestnávateľ po stroskotaní rokovaní o skončení pracovného pomeru mienil zaradiť žalobcu na výkon práce na pôvodnom pracovisku do funkcie správcu jaskyne alebo sprievodcu jaskyne a pred zaradením žalobcu na výkon práce musel poznať jeho zdravotný stav. Pri týchto pokynoch vychádzal žalovaný zo zákonnej úpravy z § 6 ods. 1 písm. o) zákona č. 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci v znení účinnom v roku 2018, kde je zamestnávateľovi v záujme zaistenia bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci uložená povinnosť zaraďovať zamestnancov na výkon práce so zreteľom na ich zdravotný stav, najmä na výsledok posúdenia ich zdravotnej spôsobilosti na prácu podľa zákona č. 355/2007 Z. z., schopnosti, na ich vek, kvalifikačné predpoklady a odbornú spôsobilosť podľa právnych predpisov a ostatných predpisov na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci a nedovoliť, aby vykonávali práce, ktoré nezodpovedajú ich zdravotnému stavu, najmä výsledku posúdenia ich zdravotnej spôsobilosti na prácu, schopnostiam, na ktoré nemajú vek, kvalifikačné predpoklady a doklad o odbornej spôsobilosti podľa právnych predpisov a ostatných predpisov na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci. Z popisu činnosti podľa katalógu pracovných činností - pracovnej náplne I. A. W. vykonávajúceho funkciu správcu W. jaskyne na č. I. 445 spisu vyplýva, že na výkon tejto práce môže byť zaradený fyzicky a psychicky zdravý človek, pretože je na neho kladená zodpovednosť nielen za bezpečnosť a prevádzkyschopnosť, za ochranu jaskyne a jej údržbu, vrátane prístupových ciest, ale zodpovedá aj za bezpečnosť návštevníkov jaskyne, musí ovládať informačné systémy slúžiace k spracovaniu ekonomickej agendy, musí ovládať predpisy týkajúce sa bezpečnosti a prevádzkyschopnosti jaskyne, rozhoduje a spolurozhoduje o personálnom obsadení prevádzky, navrhuje riešenie pracovných a sociálnych podmienok zamestnancov prevádzky a riadi a kontroluje prácu podriadených. O pripravenosti žalovaného zamestnať žalobcu aj na inú rovnako náročnú funkciu sprievodcu W. jaskyne svedčí uzatváranie pracovnej zmluvy s L.. I. F. opakovane na dobu určitú, naposledy do 31.08.2019 a zmena pracovnej zmluvy na dobu neurčitú až dňom 15.07.2019.

13.1 Obsah odborného posudku o invalidite žalobcu mohol u žalovaného vyvolať dôvodné pochybnosti o zdravotnej spôsobilosti žalobcu na výkon práce správcu alebo sprievodcu W. jaskyne vzhľadom na uvádzanú psychiatrickú diagnózu, spôsob a trvanie liečby, na vyvrátenie ktorých nepostačovalo potvrdenie o výsledku vyšetrenia pred L.. T. L., psychiatrom, keď výsledok jeho vyšetrenia bol v rozpore s odborným posudkom o invalidite, na základe ktorého žalobca aj v apríli 2018 poberal invalidný dôchodok, pretože zo správy L.. T. L. nevyplýva, aké vstupné údaje mu boli poskytnuté, či vôbec mal vedomosť o čiastočnej invalidite žalobcu pre duševnú chorobu a poruchy správania, ktoré sú v odbornom posudku o invalidite žalobcu uvedené ako rozhodujúce zdravotné postihnutie, pre ktoré bol priznaný čiastočný invalidný dôchodok. Žalovaný dostatočným spôsobom vysvetlil a odôvodnil svoj postup pri zabezpečení mimoriadnej lekárskej preventívnej prehliadky žalobcu podľa § 30e ods. 16 zákona č. 355/2007 Z. z. Doplneným dokazovaním bolo preukázané, že žalovaný najprv neformálnymi e-mailovými žiadosťami požiadal žalobcu, aby sa zúčastnil lekárskej prehliadky za účelom posúdenia jeho zdravotného stavu. V pôvodnej objednávke adresovanej pracovnej zdravotnej službe Y., s. r. o. C. L. nebol správne vymedzený popis prác, ktoré by mal žalobca ako sprievodca/správca jaskyne vykonávať a pracovná zdravotná služba nemala jasno, čo zahŕňa pracovná činnosť „obsluha lanových dráh“, vo vzťahu k akej práci pod názvom „obsluha lanových dráh“ má spôsobilosť žalobcu na výkon práce posudzovať, preto žiadala upresnenie zadania a bola vypracovaná nová objednávka na výkon lekárskej preventívnej prehliadky dňom 16. mája 2018 (č. I. 459 spisu), kde sa namiesto pracovnej činnosti „obsluha lanových dráh“ už uvádza nový popis „obsluha visutých nákladných lanových dopravníkov“. Za odôvodnený považuje odvolací súd postup žalovaného zabezpečiť žalobcovi mimoriadnu lekársku preventívnu prehliadku podľa § 30e ods. 16 zákona č. 355/2007 Z. z. po tom, ako sa na základe e-mailových výziev odmietol žalobca podrobiť všetkým lekárskeým prehliadkam, ktoré boli potrebné na

spracovanie lekárskeho posudku o zdravotnej spôsobilosti na prácu podľa § 30f zákona č. 355/2007 Z. z. Povinnosť žalobcu podrobiť sa preventívnej lekárskej prehliadke vo vzťahu k práci podľa § 30e zákona č. 355/2007 Z. z. bola v čase uloženia tejto povinnosti zakotvená v § 12 ods. 2 písm. i) zákona č. 124/2006 Z. z. a existuje aj v súčasnosti. Pochybnosti existujúce v čase rozhodovania odvolacieho súdu uznesením sp. zn. 17CoPr/2/2020 zo 17. marca 2021, či bol postup žalovaného v súlade so zákonom č. 355/2007 Z. z. boli odstránené a odvolací súd konštatuje, že žalovaný neukladal žalobcovi povinnosti v rozpore so zákonom, za jeho postupom hľadajúcim spôsob, ako vyriešiť situáciu, že pracovný pomer žalobcu trvá a vznikli odôvodnené pochybnosti o spôsobilosti žalobcu vykonávať pôvodne dohodnutý druh práce na mieste dohodnutom ako výkon práce nie je možné vidieť šikanu žalobcu či hľadanie dôvodu na skončenie pracovného pomeru alebo akékoľvek konanie v rozpore s dobrými mravmi priečiace sa článku 2 Základných zásad Zákonníka práce. Za výkon práv a povinností vyplývajúcich z pracovnoprávných vzťahov v rozpore s dobrými mravmi možno považovať skôr chovanie sa žalobcu, ktorý, aby mohol poberať od štátu invalidný dôchodok neoznámil Sociálnej poisťovni, že sa jeho zdravotný stav zlepšil natoľko, že môže nastúpiť do práce bez obmedzení podľa posudku o invalidite a súčasne sa u zamestnávateľa (formálne) dožadoval pridelovania práce podľa pracovnej zmluvy, ale mu neumožnil získať posudok o jeho zdravotnej spôsobilosti na výkon práce správcu/sprievodcu jaskyne a tak si zabezpečoval nárok na náhradu mzdy pre prekážky v práci na strane zamestnávateľa.

14. Žalobca v žalobe za dôvod neplatnosti výpovede neoznačil nesplnenie hmotnoprávnej podmienky prerokovať výpoveď so zástupcami zamestnancov. Prvýkrát až v odvolaní proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 8Cpr/3/2019-148 z 22.10.2019 namietal, že zabezpečenie mimoriadnej lekárskej preventívnej prehliadky nebolo prerokované „so zástupcami zamestnancov, ktorými je Podnikový výbor pri ŠOP SR“, ak bolo prerokované iba s predsedom Podnikového výboru pri ŠOP SR a že výpoveď zo dňa 21.12.2018 nebola prerokovaná so zástupcami zamestnancov, ktorými je „kolektívny orgán - Podnikový výbor“, iba s predsedom Podnikového výboru I.. L. F. a „ak teda nebola výpoveď prerokovaná s týmto kolektívnym orgánom, nebola prerokovaná so zástupcami zamestnancov v zmysle Zákonníka práce“, preto je neplatná. Námietku nepríslušnosti a nekompetentnosti Podnikového výboru pri ŠOP SR vzniesol žalobca až po vrátení veci na ďalšie konanie a rozhodnutie súdu prvej inštancie odvolacím súdom v dôsledku zrušenia jeho prvého rozsudku po tom, čo odvolací súd v bode 17.1 a nasledujúce zrušujúceho uznesenia upozornil, že je potrebné sa vyporiadať s otázkou, či sa žalovaný so žiadosťou o prerokovanie výpovede obrátil na príslušný odborový orgán, pretože spôsob ustanovenia orgánov odborovej organizácie, ich právomoci a kompetencie definujú stanovy, z ktorých je potrebné pri posúdení príslušnosti jednotlivých odborových orgánov pre výkon konkrétnych právomocí odborovej organizácie vychádzať. Dovtedy ešte aj v priebehu odvolacieho konania sp. zn. 17CoPr/2/2020 Podnikový výbor pri Štátnej ochrane prírody SR žalobca za zástupcov zamestnancov uznával.

14.1 V uznesení sp. zn. 4Cdo/224/2019 z 29. januára 2020 najvyšší súd vyslovil názor, že z ustanovenia § 77 Zákonníka práce nemožno vyvodiť záver, že by žalobca nemohol meniť alebo doplniť okruh dôvodov, na základe ktorých sa určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru domáha, aj po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty, pretože takáto nemožnosť uplatnenia ďalších dôvodov (tzv. zásada koncentrácie konania) musí byť výslovne stanovená právnym predpisom, ako je tomu napríklad pri zmene a doplnení odvolacích dôvodov alebo dovolacích dôvodov. Podľa § 365 ods. 3 a § 434 C. s. p. pre zmenu a doplnenie dôvodov žaloby o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru sa zásada koncentrácie konania neuplatní, keďže jej uplatnenie zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva, a preto je v konaní o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru ako individuálneho pracovnoprávneho sporu (pokiaľ žalobcom je zamestnanec) možné meniť a dopĺňať dôvody neplatnosti, pre ktoré sa žalobca požadovaného určenia domáha, až do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej (porovnaj § 320 C. s. p.). Odvolací súd v zhode so svojim skorším rozhodnutím sp. zn. 17CoPr/2/2020 oproti záverom rozhodnutia najvyššieho súdu v uznesení sp. zn. 4Cdo/224/2019 udáva, že ak je hmotnoprávnou podmienkou platnosti výpovede jej prerokovanie vopred so zástupcami zamestnancov, inak je neplatné a nesplnenie podmienky prerokovania výpovede spôsobuje podľa § 17 ods. 2 Zákonníka práce absolútnu neplatnosť výpovede, bolo potrebné vyporiadať sa s otázkou splnenia hmotnoprávnej podmienky platnosti výpovede podľa § 74 Zákonníka práce aj napriek tomu, že táto námietka bola vznesená iba v odvolacom konaní proti skoršiemu rozsudku súdu prvej inštancie a nie do jeho rozhodnutia prvým rozsudkom.

14.2 Či bola výpoveď žalobcu prerokovaná so zástupcami zamestnancov riešil súd prvej inštancie správne v kontexte ustanovení § 74 a § 232 ods. 3 Zákonníka práce, keď po zrušujúcom uznesení krajského súdu bolo preukázané, že žalobca nie je členom žiadnej odborovej organizácie a u žalovaného pôsobia viaceré odborové organizácie. Podľa § 232 ods. 3 Zákonníka práce v znení účinnom ku dňu

potreby prerokovania výpovede žalobcu, ak u zamestnávateľa pôsobia popri sebe viaceré odborové organizácie, vystupuje v pracovnoprávných vzťahoch a obdobných pracovných vzťahov týkajúcich sa zamestnanca, ktorý nie je odborovo organizovaný, orgán odborovej organizácie s najväčším počtom členov u zamestnávateľa, ak zamestnanec neurčí inak.

15. Zo správy Slovenského odborového zväzu verejnej správy a kultúry (SLOVES) z 2. augusta 2021. K tejto veci bolo zistené, že u žalovaného v organizácii Štátna ochrana prírody SR združuje SLOVES 5 základných organizácií. V roku 2018 mali základné organizácie SLOVES-u právnu subjektivitu, k zmene stanov a vypusteniu právnej subjektivity základných organizácií došlo od 01.01.2019. Každá základná organizácia SLOVES-u mala postavenie odborovej organizácie v zmysle § 230 a nasledujúce Zákonníka práce a stanovy SLOVES-u umožňovali na základe požiadaviek základných organizácií v tých organizáciách a inštitúciách, ktoré sa územne a funkčne členia, vytvoriť Podnikový výbor, ktorý zastupuje základné organizácie v takom rozsahu právomocí, ktoré na neho základné organizácie delegujú. Podnikové výbory si môžu svoje fungovanie upraviť vlastným štatútom a poveriť rokovaním ktoréhokoľvek zo svojich členov, ak nerozhodnú, že bude vyjednávať celý výbor a môžu rozhodovať aj formou per rollam. Žalobca podľa oznámenia SLOVES-u nie je členom základnej organizácie SLOVES a nie je členom ani základnej organizácie Odborového zväzu pracovníkov baní, geológie a naftového priemyslu SR pri Správe slovenských jaskýň, Liptovský Mikuláš, ktorá ako zástupca zamestnancov - odborová organizácia v zmysle § 230 Zákonníka práce podľa oznámenia Odborového zväzu pracovníkov baní, geológie a naftového priemyslu Slovenskej republiky z 29.07.2021 v tejto veci pôsobí u žalovaného. Aj táto základná organizácia je samostatnou právnickou osobou, ktorá sa riadi vlastnými stanovami a zastupovanie členov základnej organizácie prostredníctvom Podnikového výboru zriadeného u zamestnávateľa je vecou internej dohody základných organizácií, ktoré pôsobia popri sebe u zamestnávateľa, do čoho odborový zväz nezasahuje.

15.1 Žalobca netvrdil v konaní, že by sám podľa § 232 ods. 3 Zákonníka práce určil, s ktorou odborovou organizáciou má žalovaný prerokovať jemu adresovanú výpoveď. Počet členov SLOVES-u u žalovaného v roku 2018 bol 64, v ZO OZ PBGN SR bolo organizovaných 39 členov.

16. Stanovy SLOVES-u platné v roku 2018 umožňovali v článku 28 vytvoriť Podnikový výbor na základe požiadaviek základných organizácií. I keď v stanovách Odborového zväzu pracovníkov baní, geológie a naftového priemyslu Slovenskej republiky nie je zmienka o Podnikovom výbore, predseda Odborového zväzu pracovníkov baní, geológie a naftového priemyslu Slovenskej republiky na konkrétnu otázku zástupcu žalovaného, či sú členovia základnej organizácie oprávnení vykonávať práva a povinnosti zástupcov zamestnancov prostredníctvom Podnikového výboru zriadeného u zamestnávateľa odpovedal, že to možné je a zväz do internej dohody základných organizácií vytvárajúcich Podnikový výbor nevstupuje. Na č. I. 513 až 514 spisu je založená kópia štatútu Podnikového výboru zlučujúceho základné odborové organizácie pôsobiace v organizácii Štátna ochrana prírody Slovenskej republiky podpísaný predsedom Podnikového výboru, ktorý na pojednávaní dňa 13.07.2021 potvrdil, že štatút bol podpísaný už v roku 2013. Vyvrátená je tým námietka žalobcu, že štatút Podnikového výboru je neplatný z dôvodu, že v čase, keď na postup prerokovania preventívnej lekárskej prehliadky a výpovede žalobcu bol tento štatút aplikovaný, nebol platný. Podľa článku 1 bod 1 štatútu Podnikového výboru tento vznikol na základe požiadavky členov základných odborových organizácií pôsobiacich v organizácii Štátna ochrana prírody Slovenskej republiky a to tak združených v odborovom zväze SLOVES, aj v Odborovom zväze pracovníkov baní, geológie a naftového priemyslu a jeho cieľom a účelom bolo uľahčiť činnosť jednotlivých základných organizácií oboch odborových zväzov a jeho členov pri rokovaní s vedením Štátnej ochrany prírody Slovenskej republiky a presadzovaní oprávnených záujmov zamestnancov voči zamestnávateľovi. Štatút Podnikového výboru nevyklučuje, aby oprávnené záujmy zamestnancov voči zamestnávateľovi hájil Podnikový výbor aj v individuálnych pracovnoprávných vzťahoch. V Kolektívnej zmluve na rok 2018 uzavretej medzi Štátnou ochranou prírody Slovenskej republiky na strane jednej, Slovenským odborovým zväzom verejnej správy a kultúry, Odborovým zväzom baní, geológie a naftového priemyslu na strane druhej na rok 2018 nie je v článku 14 uvedené (tak ako v Kolektívnej zmluve na rok 2019 a 2020 v článku 7 na č. I. 197 spisu, zrejme pod vplyvom prebiehajúceho pracovnoprávneho sporu a námietok voči príslušnosti a kompetencií Podnikového výboru), že výpoveď či iný spôsob skončenia pracovného pomeru má zamestnávateľ prerokovať s Podnikovým výborom, ale z ostatných článkov Kolektívnej zmluvy na rok 2018 je možné vyvodiť záver, že tak zamestnávateľ ako aj Podnikový výbor boli v roku 2018 uzročení a presvedčení, že Podnikový výbor pri Štátnej ochrane prírody zložený z predsedov základných odborových organizácií oboch odborových zväzov je zástupcom zamestnancov nielen v kolektívnych pracovnoprávných

vzťahoch, ale aj individuálnych pracovnoprávných vzťahoch vzhľadom na článok 1 kolektívnej zmluvy, kde je uvedené, že kolektívna zmluva upravuje v zmysle zákona č. 2/1991 Zb. o kolektívnom vyjednávaní najmä individuálne a kolektívne pracovnoprávne vzťahy medzi zamestnávateľom a zamestnancom, článok 6, kde zamestnávateľ vyhlásil, že uznáva Slovenský odborový zväz verejnej správy a kultúry, Odborový zväz baní, geológie a naftového priemyslu podnikový výbor a jeho podnikový výbor (pre odvolací súd text v časti „podnikový výbor a jeho podnikový výbor“ sa javí ako nepresný) za jediného predstaviteľa všetkých zamestnancov, zamestnávateľa v kolektívnom vyjednávaní, uznáva práva odborov vyplývajúce z platných pracovnoprávných predpisov a tejto kolektívnej zmluvy, článok 18, v ktorom Podnikový výbor vyhlasuje, že rešpektuje právo zamestnávateľa prijať do pracovného pomeru, zmeniť obsah pracovnej zmluvy či skončiť pracovný pomer ktoréhokoľvek zamestnanca v súlade s politikou efektívnej zamestnanosti, podnikateľskými zámermi za podmienok a spôsobom stanoveným v platných pracovnoprávných predpisoch a ustanoveniami tejto kolektívnej zmluvy, článku 21, kde sa zaviazal Podnikový výbor, že predloží zamestnávateľovi zoznam členov odborových orgánov, ktorí majú právo prerokovania a spolurozhodovania v zmysle Zákonníka práce a kolektívnej zmluvy a tento zoznam má byť Prílohou č. 1 kolektívnej zmluvy (táto príloha o členoch Podnikového výboru ku Kolektívnej zmluve na rok 2018 aj pripojená je), ale aj článok 22, kde sa za príslušný odborový orgán označuje členská schôdza a výbor základnej odborovej organizácie, ktorý je štatutárnym orgánom, no zároveň pokračuje text v znení: „Predseda ZO zastupuje členskú základňu pre jednanie so zamestnávateľom. Predseda každej ZO je členom Podnikového výboru.“ V čase vyhotovenia tejto kolektívnej zmluvy či štatútu Podnikového výboru, ak nebol spor medzi zamestnancom a zamestnávateľom o tom, či sa má Podnikový výbor považovať za zástupcov zamestnancov, s ktorým má zamestnávateľ podľa § 74 Zákonníka práce prerokovať výpoveď adresovanú zamestnancovi a preto zrejme nikto zo zúčastnených na úkone vyhotovenia štatútu či uzavretia kolektívnej zmluvy nevenoval textu týchto dokumentov náležitú pozornosť, ak boli presvedčení, že kompetencie Podnikového výboru uznávajú tak zamestnanci, ako aj zamestnávateľ. Žalovaný preukázal v konaní, že rovnakým spôsobom ako v prípade žalobcu postupoval pri zabezpečení mimoriadnej lekárskej preventívnej prehliadky aj vo vzťahu ku inému správcovi jaskyne, že otázky, ktoré má prerokovať so zástupcami zamestnancov prerokúvava s Podnikovým výborom, ktorého štatút pripúšťa, aby členovia poverili predsedu Podnikového výboru samostatným rokovaním s právom podpisu a prijatia rozhodnutia za Podnikový výbor písomnou formou po predchádzajúcom dohovore. Takéto poverenie môže byť prijaté buď na rokovaní Podnikového výboru alebo a písomným doručením jednotlivých členov a podpisom člena, prípadne elektronickou poštou a to aj per rollam na základe vyžiadania a dohody. Ak si spôsob rokovania dohodli členovia Podnikového výboru týmto spôsobom, je nutné považovať poverenie predsedu Podnikového výboru Ing. L. F. jeho členmi e-mailovou komunikáciou na prerokovanie výpovede žalobcu so zamestnávateľom dňa 21.12.2018 a platné a účinné.

16.1 Odvolací súd uzatvára, že žalovaný v súlade s § 74 Zákonníka práce prerokoval výpoveď so zástupcami zamestnancov, ktorí o konkrétnych dôvodoch výpovede boli informovaní zo žiadosti zamestnávateľa na prerokovanie výpovede tak, ako to vyžaduje judikatúra najvyšších súdnych autorít, napríklad v uznesení z 25.02.2021 sp. zn. 5Cdo/65/2020 a v rozhodnutiach citovaných v bode 29 tohto uznesenia ako ustálená judikatúra najvyššieho súdu.

17. Podnikový výbor nevytvára len odborové organizácie združené v odborovom zväze SLOVES a Odborovom zväze pracovníkov baní, geológie a naftového priemyslu. Vyplýva to z rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3CoPr/14/2016 z 30. apríla 2018 (Podnikový výbor vytvoril Odborový zväz železničiarov), Podnikový výbor vytvorili aj v Odborovom zväze pracovníkov peňažníctva a poisťovníctva - podľa rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 14.02.2017 sp. zn. 8Co/318/2016, Odborový zväz Slovenskej sporiteľne, a. s. podľa rozsudku Okresného súdu Bratislava III z 09.06.2016 sp. zn. 16Cpr/7/2015, ktoré pri individuálnych pracovnoprávných vzťahoch vystupujú ako zástupcovia zamestnancov. Krajský súd v Banskej Bystrici akceptoval Podnikový výbor OZ SLOVES ako zástupcu zamestnancov, s ktorým bol vopred prerokovaný nový služobný poriadok. Tento rozsudok síce bol zrušený uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Cdo/208/2020 z 26. mája 2021, avšak ku kompetenciám Podnikového výboru sa najvyšší súd nevyjadruje. Najvyšší súd Slovenskej republiky ani v uznesení z 27.04.2022 sp. zn. 9Cdo/121/2020 nevytkol Krajskému súdu v Banskej Bystrici, že v konaní pod sp. zn. 15CoPr/5/2019 považoval Podnikový výbor OZ SLOVES za zástupcov zamestnancov.

18. Žalobca podľa názoru odvolacieho súdu bezdôvodne vytyka súdu prvej inštancie, že nesprávne zistil skutkový stav a vec nesprávne právne posúdil. Odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h)

Civilného sporového poriadku neobstoja. Žalobca sa opakovane dopustil menej závažného porušenia pracovnej disciplíny skutkami uvedenými vo výpovedi z 21.12.20218, dôvod výpovede podľa § 63 ods. 1 písm. e) Zákonníka práce bol preukázaný. Výpoveď bola prerokovaná so zástupcami zamestnancov oboch odborových organizácií pôsobiacich u žalovaného a bola žalobcovi riadne doručená. Je platná. Žaloba o neplatnosť tejto výpovede a určenie, že pracovný pomer žalobcu u žalovaného trvá nebola dôvodná a súd prvej inštancie správne rozhodol, ak ju zamietol.

19. Vo vzťahu k odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. g) Civilného sporového poriadku je potrebné aplikovať názor vyplývajúci z uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 90/2019 z 05.11.2019, že iba citácia odvolacích dôvodov podľa Civilného sporového poriadku na riadne vymedzenie odvolacieho dôvodu nepostačuje a bez toho, aby odvolateľ rozviedol v odvolaní, v čom vidí nesprávnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie podľa tohto odvolacieho dôvodu nie je možný prieskum rozhodnutia súdu prvej inštancie.

20. Rozhodnutie súdu prvej inštancie o povinnosti žalobcu zaplatiť žalovanému náhradu trov prvoinštančného konania odzrkadľuje výsledok sporu a zodpovedá ustanoveniu § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého súd prizná strane sporu náhradu trov konania podľa miery jej úspechu v spore. Žalovaný bol v plnom rozsahu úspešný v rámci konania pred súdom prvej inštancie, preto mu prináleží nárok na náhradu trov konania.

21. Rovnakým spôsobom podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku rozhodol odvolací súd aj o povinnosti žalobcu zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, keď v odvolacom konaní je potrebné za plne úspešnú stranu sporu považovať žalovaného. O výške náhrady trov konania bude podľa § 262 ods. 2 C. s. p. rozhodovať súd prvej inštancie, z tohto dôvodu je povinnosť nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania viazaná na právoplatnosť uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov odvolacieho konania.

22. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C. s. p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
 - b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis
- (§ 127 ods. 1 C. s. p.).

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

Strany sporu majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C. s. p.). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Ak neboli splnené podmienky podľa § 429 C. s. p., resp. dovolanie má vady podľa § 429 C. s. p. napriek riadnemu poučeniu dovolateľa o povinnosti podľa § 429 C. s. p. v odvolacom konaní, resp. napriek výzve súdu prvej inštancie adresovanej dovolateľovi na odstránenie väd a jeho poučení o následkoch neodstránenia väd dovolania, dovolací súd dovolanie odmietne (§ 447 písm. e) C. s. p. v spojení s § 436 ods. 1 C. s. p.).